

Publicația An. 1983
SALA DE LECTURĂ

flacăra

anul XXXII
36 (1473)
VINERI
9 SEPTEMBRIE
1983

săptăminal editat de frontul democrației și unității socialiste

România și
Botswana:
fructuos dialog
la nivel înalt, în
interesul ambelor
popoare, al
cauzei păcii și
colaborării
internaționale

Pag. 5

Neobosit de veghe la destinele muncii, la creșterea țării și a bunăstării oamenilor

La rubrica „Patria, cabinetul de lucru al președintelui“, comentarii și fotografii din vizitele de lucru ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în județele Călărași, Ialomița, Tulcea și Sectorul agricol Ilfov

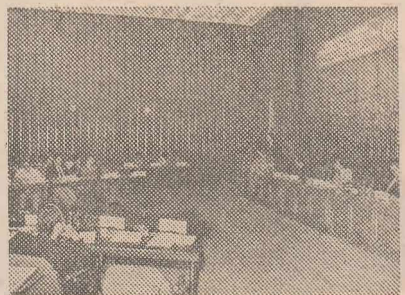
în paginile 2, 3, 4

Bucureștiul —
Capitală
a Chimiei

Pag. 7

Participare,
Dezvoltare,
Pace

Pag. 6

Lucrările Reuniunii regionale eu-ropene consacrate Anului Internațional al Tineretului (A.I.T.)

Numai valoarea decide destinul poeziei
interviu cu Virgil Teodorescu

Pag. 9

„Olimpul“ viilor și al
bucuriilor de toamnă

Fotografie de VASILE BLENDEA

Zi de septembrie

Vino să vezi ! In tirzia, bogata căldură
închis între ziduri cine-ar mai sta ?
Precum a mai fost, pină-n cealaltă zare,
încă odată tărîmul să crească ar vrea.
Și-n unghi săgetat
pămîntu-și trimite cocorii
spre cercul cel mare.

Lumina ce largă e !
Albastrul ce crud !
Unei noi creșteri, vărățice-n toamnă, se pare
c-am fi hărăziți și aleși.
Ș-o clipă ne e-ngăduit
bănuitului Sud
să-i trimitem un gînd fără greș.

Între frunza ce cade
și ramura goală
moartea se circumserie
c-un gest de extatică boală.
Un joc îngînînd cu lemnoasele membre
sună tirziul, nebunul, caldul septembrie.

LUCIAN BLAGA

Momente tandre
în conștiința noastră:
pregătirea copiilor
pentru începerea școlii

Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în județele Călărași și Ialomița

Valorificarea maximă a resurselor agriculturii

În cursul dimineții de joi, 1 septembrie, secretarul general al partidului, președintele republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a efectuat o vizită de lucru în unități de cercetare și de producție agricolă din județele Călărași și Ialomița. Desfășurându-se în atmosfera de puternică mobilizare a tuturor resurselor tehnice și umane pentru încheierea la timp și cu rezultate cât mai bune a uneia dintre cele mai ample campanii agricole ale anului, noua întâlnire a conducătorului partidului și statului nostru cu lucrătorii ogoarelor a avut ca obiectiv principal măsurile ce trebuie luate în continuare pentru valorificarea tot mai intensă a potențialului productiv al pământului, a agriculturii noastre, prin extinderea culturilor succesive, a soiurilor, hibridurilor și tehnologiilor de înaltă eficiență economică, prin asigurarea unei densități maxime la hectar, ca și analiza modului în care s-a acționat în cursul anului pentru a se asigura toate condițiile obținerii unei recolte agricole cât mai bogate. Vizita a prilejuit de asemenea analiza modului în care este folosită baza tehnică și forța de muncă pentru accelerarea ritmului campaniei de toamnă, paralel cu executarea lucrărilor care constituie o bază sigură pentru producția anului viitor. Secretarul general al partidului a analizat, astfel, pe terenurile Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea, rezultatele experimentărilor făcute de colectivul acestei cunoscute unități de cercetare cu scopul folosirii intensive a pământului prin extinderea în zonele agricole ale țării a suprafețelor însămânțate cu culturi succesive. Pentru culturile succesive de porumb, floarea-soarelui, de soia, fasole, cinepă și în amelioratorii au folosit hibriduri și soiuri timpurii și extratimpurii produși la Fundulea. Apreciind felul în care se prezintă culturile de pe terenurile institutului, secretarul general al partidului a indicat ca, pe baza rezultatelor obținute, în cursul anului viitor să se treacă la extinderea lor pe suprafețe mai mari, în cadrul unităților de producție. Întrucât experiența bogată a acestui institut trebuie cit mai larg extinsă și cunoscută, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut televiziunii să realizeze filme consacrate rezultatelor obținute, care să fie prezentate în emisiunile pentru sate, ca și la cursurile agrozootehnice, iar presa să popularizeze pe larg acțiunile de extindere a culturilor succesive.

Următorul obiectiv al vizitei de lucru întreprinsă în județul Călărași a fost Cooperativa agricolă de producție din comuna Gurbănești, unitate distinsă cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat recolta obținută pe o solă de porumb în cultură intensivă ca și faptul că lanurile de porumb se prezintă bine pe întreaga suprafață de 720 de hectare cultivate și a cerut specialiștilor să promoveze cu mai mult curaj creșterea densității plantelor la hectar, mai ales pe suprafețele irigabile, și să extindă cât mai mult posibil culturile duble, inclusiv cele destinate furajării animalelor. Apreciind, de asemenea, rezultatele bune obținute aici în creșterea animalelor, secretarul general al partidului a arătat că ele pot fi și mai bune și în acest context s-a recomandat să se extindă pășunatul natural, în special pentru tineretul bovin.

Vizita secretarului general al partidului a continuat la Cooperativa agricolă de producție Dor Mărunt, unitate care și-a cucerit în ultimii ani o binemerită faimă pe seama creșterii, de la an la an, a recoltelor și, pe această bază, a averii obștești și veniturilor cooperativelor. Realizările deosebite obținute de harnicii țărani din această cooperativă au fost răsplătite cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, cu numeroase ordine ale Republicii Socialiste România. Dialogul de lucru al secretarului general al partidului cu specialiștii și cooperativii unității s-a concentrat asupra măsurilor care urmează a fi întreprinse pentru sporirea și mai însemnată a producțiilor vegetale și animale și în această direcție a fost evocată experiența cercetătorilor de la Fundulea și necesitatea ca ea să fie aplicată întocmai și pe terenurile acestei cooperative.

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat Complexul de la Căzănești al Combinatului pentru producerea și industrializarea cărnii de porc — Ialomița. Apreciind rezultatele bune obținute aici, tovarășul Nicolae Ceaușescu a felicitat colectivul de muncă al combinatului și a indicat să se introducă o tehnologie nouă de creștere și îngrășare a porcilor, tehnologie corespunzătoare resurselor furajere de care dispune în prezent țara noastră. S-a cerut, totodată, ca asemenea mari combinate — precum cel din Ialomița — existente în țară, să fie organizate în așa fel încât să devină adevărate centre de îndrumare a întregii tehnologii și a întregii producții de carne de porc în județele în care func-

ționează și pentru toate sectoarele de producție similară.

Ultimul punct al vizitei de lucru, Cooperativa agricolă de producție Grindu, a prilejuit evidențierea rezultatelor bune obținute de această unitate fruntașă, răsplătită în decursul ultimilor ani de două ori cu titlul de Erou al Muncii Socialiste. În timpul vizitării fermei de vaci cu lapte, a fost relevat faptul că la Grindu există în prezent numai animale de rasă

foarte bună, care asigură producții mari de lapte și carne. Secretarul general al partidului a avut cuvinte de apreciere pentru munca prestată în sectorul zootehnic al cooperativei. Au fost analizate, de asemenea, rezultatele în domeniul cerealelor și plantelor tehnice, apreciindu-se că densitatea este corespunzătoare și că plantele s-au dezvoltat bine, ceea ce va asigura o recoltă bună.

Noua întâlnire de lucru a tovarășului

Nicolae Ceaușescu cu cei ce muncesc în unități de cercetare și producție agricolă, în zilele febrile ale culesului, s-a constituit astfel, și de această dată, ca o temeinică dovadă a grijii permanente a partidului, a secretarului său general, pentru valorificarea maximă a resurselor agriculturii noastre.

E. DUMITRU

Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în județul Tulcea

Activitate complexă în Delta Dunării

În după-amiaza zilei de vineri, 2 septembrie, locuitorii municipiului Tulcea au trăit cu intensă emoție bucuria reîntâlnirii cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, care a întreprins împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu o nouă vizită de lucru în județ. Acest dialog, ce a avut loc la puține zile de la precedentă vizită, a reluat analiza începută cu organele locale de partid și de stat, conducerea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, cu specialiștii ai Centralei Delta Dunării, asupra modului de realizare a Programului de amenajare și exploatare integrală a ținutului de la gurile Dunării, adoptat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., program care cuprinde măsurile pentru punerea în valoare a acestei mari suprafețe, atât din punct de vedere al producției vegetale, animale, piscicole, forestiere, stuficole, al turismului, cât și al păstrării mediului inconjurător și al condițiilor naturale. Această analiză a continuat în cursul zilei următoare, sâmbătă 3 septembrie, când tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, a făcut împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu o vizită de lucru în Delta Dunării.

Vestea sosirii conducătorului iubit al partidului și statului la Chilia Veche a produs localnicilor o nespusă bucurie. Practic, prin tot ce s-a proiectat și se va întreprinde pentru realizarea măsurilor stabilite de conducerea partidului, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin acțiuni fundamentate cu rigoare științifică, printr-o participare susținută a oamenilor din aceste locuri, Delta Dunării se va înnoi structural, pe toate planurile — economic, social, cultural și turistic — devenind, asemenea tuturor zonelor țării, o nouă mărturie, de necontestat, a politicii înțelepte a partidului și statului de înflorire continuă, armonioasă, a tuturor zonelor țării.

În lumina indicațiilor și orientărilor secretarului general al partidului, proiectele de organizare a celor șase întreprinderi complexe de exploatare a resurselor naturale — Chilia, Sulina, Sfântu Gheorghe, „1 Mai” (Maliuc), „Independența” (Murighiol) și „Unirea” (Jurilovca) — au fost revizuite, stabilindu-se pentru fiecare unitate în parte principalele categorii de terenuri și modul lor de folosință. În acest sens s-a arătat că suprafața totală supusă lucrărilor de desecări și îndiguirii va fi de peste 97 000 ha, pășunile în regim natural se vor extinde la 50 000 ha, pentru amenajările piscicole sînt rezervate 63 000 ha; suprafețele stufopiscicole în regim natural vor reprezenta aproape 168 000 ha, iar cele destinate silviculturii depășesc 29 000 ha. Este un proiect de amploare, conceput pe o exploatare compartimentată, cu maximă eficiență, a resurselor deltei, ale cărui prevederi vor fi transpuse în viață în perioada 1983—1990. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat proiectele și a cerut ca în cadrul fiecărei întreprinderi complexe să se creeze ferme centrale care să polarizeze întreaga activitate economică-productivă. Relevind că pământul este deosebit de mănos, secretarul general al partidului a arătat că, pe lângă extinderea culturilor cerealiere și silvice și dezvoltarea accentuată a creșterii animalelor, este necesar să se redimensioneze suprafețele destinate legumiculturii, ramură care să asigure o cât mai bună aprovizionare a populației și materie primă pentru vitoarele fabrici de prelucrare. În urma unui semnificativ dialog cu locuitorii comunei tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: „Ne aflăm în Delta Dunării pentru a stabili măsurile de reorganizare a activității de valorificare complexă. În acest cadru, am hotărât ca localitatea Chilia Veche să devină centrul de unde se va conduce întreaga activitate din Delta Dunării. Aici va funcționa Centrala Deltei. Avem în vedere ca această localitate să devină un oraș agroindustrial, să se bazeze pe agricultură, dar vom dezvolta și industria, transportul, vom realiza aici și un port, portul Chilia. Activitatea centralei trebuie să înceapă din acest an. Anul viitor vom începe — pe baza planului de sistematizare care se va elabora — și construcțiile de locuințe, social-culturale și cele industriale, ca și amenajarea portului, în așa fel încît, pînă în 1985, să apară aici conturul noului oraș agroindustrial”.

În continuare, elicopterul prezidențial, avînd la bord pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, a survolat o vastă suprafață cuprinsă între brațele Chilia și Sfântu Gheorghe, în care se află o serie de localități și zone unde se aplică sau urmează să fie aplicate, în curînd, importante măsuri de înfăptuire a programului de amenajare și exploatare complexă a Deltei Dunării. Examinînd amploarea și modul de organizare ale unor amenajări agricole, piscicole și silvice de la Chilia, Periprava, Popina, Ceamurlia, Sulina, Obretin, Fortuna, Maliuc, Rusca și din alte părți ale

deltai, secretarul general al partidului a subliniat necesitatea de a se acționa cu maximă responsabilitate pentru exploatarea rațională, pe temeinice baze științifice, a potențialului agricol al terenurilor de aici, concomitent cu protejarea și îmbogățirea continuă a fondului piscicol, cu dezvoltarea activităților tradiționale, cu conservarea imenselor bogății ale flo-

rei și faunei specifice gurilor Dunării, a caracteristicilor acestei zone de rezervație naturală de interes național. În cursul unor scurte popasuri la Păpădia și Uzlina au fost discutate cu factori de răspundere prezenți măsurile pentru punerea în valoare a marelui potențial economic și turistic al acestei regiuni, evidențiindu-se necesitatea de a se trece

la sistematizarea și modernizarea localităților ce vor cunoaște o activitate din ce în ce mai bogată în urma înființării întreprinderilor de exploatare complexă a resurselor naturale din această parte a țării.

Dialog de lucru cu specialiști din industrie și agricultură

În concordanță cu exigențele noii revoluții agrare

În cursul dimineții de luni, 5 septembrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a analizat în cadrul unei întâlniri de lucru cu specialiștii din domeniul construcțiilor de mașini agricole și din agricultură modul în care au fost transpuse în practică indicațiile privind realizarea unor mașini moderne, complexe, destinate recoltării integrale a porumbului, pentru mecanizarea altor lucrări.

Această nouă întâlnire de lucru, care a avut loc pe terenurile aparținând întreprinderii agricole de stat Afumați, s-a constituit într-o dovadă elocventă a preocupării stăruitoare, permanente a secretarului general al partidului pentru continua modernizare a mecanizării agriculturii, în contextul dezvoltării întregii baze tehnico-materiale a acestui sector vital al economiei noastre naționale, suspus unui complex proces innoitor, în concordanță cu exigențele impuse de îndeplinirea obiectivelor noii revoluții agrare.

Secretarului general al partidului i-a fost prezentată, mai întâi, combina autopropulsată C-6 P, concepută să lucreze pe șase rinduri. S-a constatat că, acționându-se în lumina indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, greutatea acestei combine a fost redusă substanțial, mașina situându-se din acest punct de vedere la nivelul celor mai bune realizări pe plan mondial. S-a subliniat, totodată, că în comparație cu celelalte combine utilizate în prezent, ea necesită forță de muncă aproape la jumătate, prilejuind reducerea consumului de carburanți și a costurilor totale și realizând o calitate indiscutabil mai bună a masei vegetale recoltate. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat rezultatele muncii specialiștilor, constructorilor, și a recomandat ca, pe lângă fabricația de serie, să se urmărească în timpul actualei campanii comportarea mașinii, să fie în continuare perfecționată, astfel încât să se ajungă la o sporească a gradului ei de fiabilitate. Au fost analizate, de asemenea, alte două tipuri de combine pentru recoltarea porumbului, C-3 — și CT-3 R. În legătură cu aceste mașini care realizează recoltarea pe trei rinduri, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut ca, pe baza unor ansamble aflate în componența combinei CT-3 R, să fie îmbunătățită mașina C-3 P și omologată ca o combină de perspectivă. A fost urmărită apoi la lucru combina C-8 P, acționată pe opt rinduri. Apreciind caracteristicile tehnice ale acesteia, tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat ca anual să se realizeze 200—300 de mașini, pentru ca în decurs de câțiva ani să se ajungă la un parc de 1.000 de combine de acest tip. În ce privește combina autopropulsată C-14 U, cu modul de recoltare și depănare a porumbului, s-a apreciat că ea a reprezentat o fază de

tranziție până la definitivarea noilor modele, mai moderne și mai eficiente, considerându-se că modulele realizate până acum sînt suficiente iar C-14 U rămîne prin excelență o combină pentru recoltarea păioaselor.

Secretarul general al partidului a vizitat, în continuare, Institutul de cercetare pentru legumicultură și floricultură de la Vidra, care dispune de o suprafață de 680 de hectare, de instalații pentru irigarea terenurilor și alte mijloace pentru desfășurarea unei activități de cercetare științifică și de producție la un nivel corespunzător. Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a oprit pe un teren cultivat cu tomate, a examinat cu atenție amplasarea culturii, densitatea plantelor,

stadiul lor de dezvoltare și s-a interesat de producția care se poate obține.

Secretarul general al partidului a arătat că există soiuri mult mai productive cu fructul mai mare, insistînd asupra necesității de a orienta activitatea de cercetare spre crearea acelor soiuri și hibrizi ce asigură producții mult sporite, o eficiență superioară a muncii în legumicultură. Străbătînd apoi cîteva ferme specializate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că este necesar ca distanța dintre rinduri să fie diminuată, inclusiv în cazul experimentării unor noi soiuri de legume, să se stabilească tehnologiile optime, capabile să asigure producții superioare și a cerut să se ia măsuri pentru folosirea intensivă a terenurilor insti-

tutului, arătînd că este posibil ca, din martie pînă în octombrie, să fie amplasate 3—4 culturi succesive. În finalul vizitei, ca, de altfel, în întreg cursul dialogului cu specialiștii institutului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a evidențiat că sînt necesare măsuri care să pună mai bine în valoare capacitatea productivă a pămîntului, experiența cercetătorilor, în scopul realizării obiectivelor importante ce le revin în dezvoltarea și modernizarea legumiculturii. Lucrătorii institutului s-au angajat să acționeze cu hotărîre pentru aplicarea orientărilor și indicațiilor date de secretarul general al partidului cu prilejul acestei vizite.

D. CONSTANTINESCU ■

La invitația președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarăsei Elena Ceaușescu a început vizita oficială de prietenie a președintelui Republicii Botswana, Quett K. J. Masire, împreună cu doamna G. Masire

Moment important în cronica relațiilor dintre România și Botswana

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarăsei Elena Ceaușescu, în ziua de marți, 6 septembrie, a sosit într-o vizită oficială de prietenie în țara noastră președintele Republicii Botswana, președintele Partidului Democrat din Botswana, Quett K.J. Masire, împreună cu doamna G. Masire.

Vizita șefului statului Botswana în țara noastră reprezintă un moment de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și această țară, convorbirile la nivel înalt ce vor avea loc cu acest prilej urmînd să deschidă perspectivele unei conlucrări bilaterale rodnice, precum și pe arena internațională, în folosul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și progresului social, al destinderii și înțelegerii internaționale.

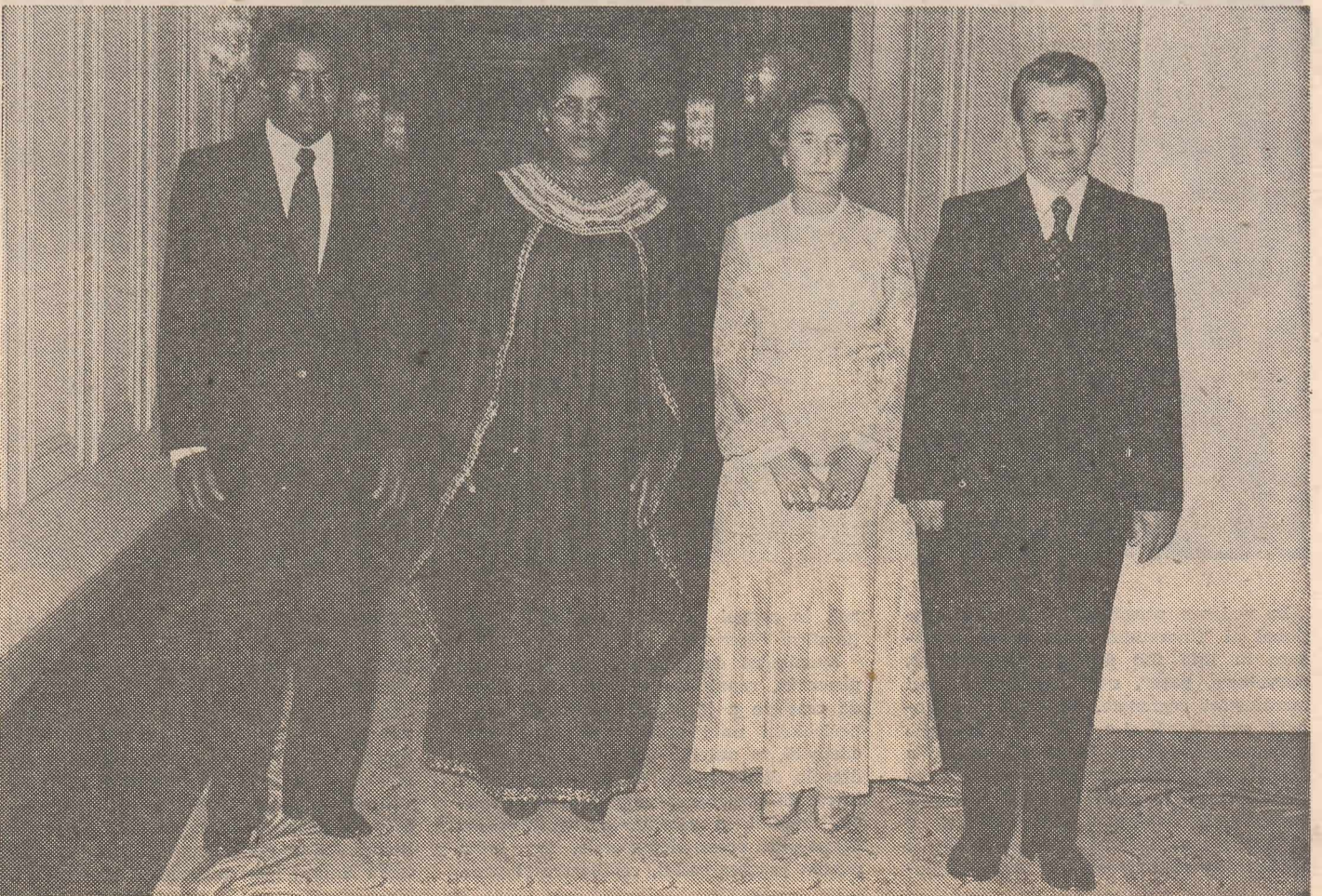
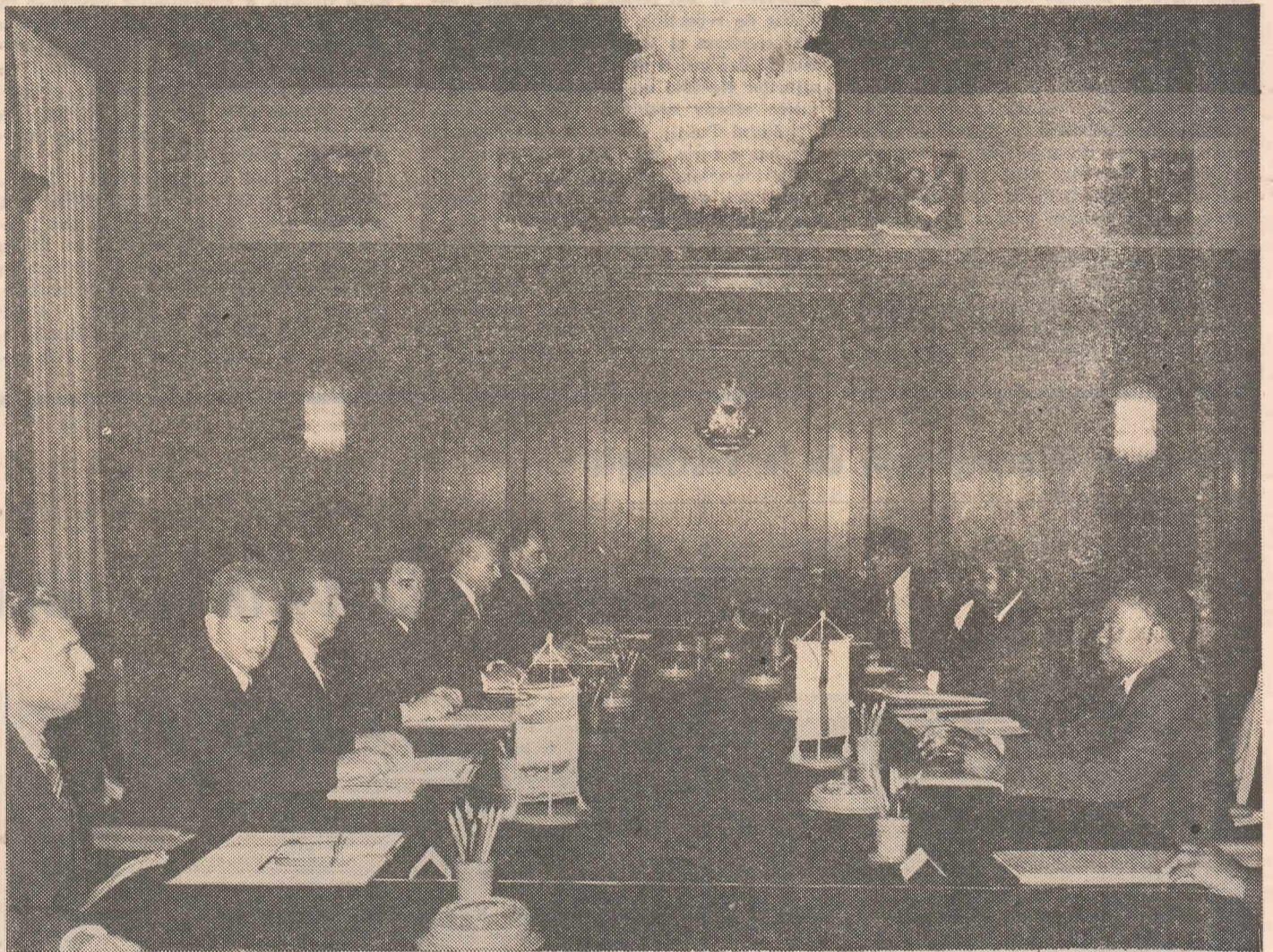
În cursul după-amiezii de marți, președintele Quett K.J. Masire a făcut o vizită protocolară tovarășului Nicolae Ceaușescu și cu acest prilej cei doi șefi de stat au avut un prim schimb de păreri, premergător convorbirilor oficiale. Tot în aceeași zi au început la Palatul Consiliului de Stat convorbirile oficiale între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și Quett K.J. Masire, președintele Republicii Botswana, președintele Partidului Democrat din Botswana.

Președintele Nicolae Ceaușescu a salutat prima vizită a unui șef de stat din Botswana în țara noastră, care pune în evidență bunele relații dintre partidele, țările și popoarele noastre, precum și dorința comună a României și Botswanei de a da un conținut tot mai bogat acestor raporturi. Conducătorul statului român a subliniat satisfacția de a se întîlni cu președintele Quett K.J. Masire și de a avea împreună un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea colaborării dintre partidele, țările și popoarele noastre, la perspectivele promovării unei cit mai largi conlucrări, atît pe tărîm bilateral cit și în sfera vieții internaționale.

Președintele Quett K.J. Masire a mulțumit pentru invitația de a vizita România, pentru primirea caldă, plină de ospitalitate ce i-a fost făcută și și-a manifestat deplina satisfacție de a se întîlni cu președintele Nicolae Ceaușescu și a purta un dialog rodnic în probleme privind întărirea continuă a prieteniei și colaborării dintre țările și popoarele noastre.

În această atmosferă a început examinarea problemelor referitoare la stadiul actual și perspectiva relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Botswana, la conlucrarea celor două țări pe arena mondială. Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Quett K.J. Masire au însărcinat pe membrii delegațiilor participante la convorbiri să analizeze, în cursul vizitei, modalitățile concrete de lărgire a colaborării și cooperării româno-botswaneze, de îndeplinire a măsurilor convenite, în acest scop, de președinții celor două țări.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarăsa Elena Ceaușescu au oferit, marți, un dîneu oficial în onoarea președintelui Republicii Botswana, președintele Partidului Democrat din Botswana, Quett K.J. Masire, și a doamnei G. Masire. În timpul dîneului, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, președinții Nicolae Ceaușescu și Quett K.J. Masire au rostit toasturi, urmărite cu atenție și subliniate cu aplauze de cei prezenți. „În cadrul discuțiilor pe care le-am început astăzi — arăta șeful statului român — am căzut de acord să acționăm în direcția dezvoltării relațiilor economice, tehnico-stiintifice, culturale, să găsim căile cooperării în industrie, în domeniul mineritului, în agricultură și în alte sectoare de interes comun. Iată de ce doresc să exprim convingerea că vizita dumneavoastră, convorbirile și acordurile la care vom ajunge, vor deschide largi posibilități pentru dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale“. La rîndul său, în toastul rostit cu acest prilej președintele Quett K.J. Masire a arătat: „România și Botswana sînt țări pe care le leagă o veche prietenie; relațiile dintre cele două țări ale noastre au fost întotdeauna cordiale. Vizita noastră în țara dumneavoastră demonstrează cu claritate acest fapt și nu mă îndoiesc că vom folosi acest prilej pentru a întări pe mai departe legăturile de prietenie și cooperare care există între cele două țări“.

Ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

De calitatea muncii depinde și calitatea vieții noastre!

Lupta pentru o nouă calitate a muncii și a vieții, comandament major care revine, mereu și mereu, în cuvântările recente ale secretarului general al partidului, reliefează sintetic noua etapă pe care o traversează România socialistă. În prezent dispunem de condițiile materiale, de o puternică bază tehnico-economică și mai cu seamă de potențialul uman necesar înscrierii economiei românești pe coordonate de productivitate și de eficiență superioare, trecerii la o nouă calitate în toate domeniile de activitate. Existența acestei baze trainice, cum nu a mai cunoscut nicidecum România, constituie elementul hotărîtor, garanția succesului, și confirmă realismul înnoirilor preconizate de Congresul al XII-lea și de Conferința Națională ale partidului.

Pentru transpunerea în viață a acestor posibilități, se impune însă intensificarea eforturilor în vederea realizării integrale a planului pe anul 1983 ca și pe întregul cincinal. În industrie, la ordinea zilei sînt tot mai buna administrare și gospodărirea a proprietății socialiste, sporirea mai puternică a productivității muncii, reducerea costurilor de producție, valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, combustibilului și energiei, îmbunătățirea calității produselor și sporirea exporturilor. În conformitate cu obiectivele și sarcinile stabilite de Congresul al XII-lea și Conferința Națională ale Partidului Comunist Român, se impune adevărul evident că doar prin creșterea producției și a eficienței, prin perfecționarea

continuu a mecanismului economico-financiar și a relațiilor sociale se pot crea premisele ridicării permanente a bunăstării noastre materiale și spirituale. Acesta este contextul mai larg al ședinței din 6 septembrie a.c. a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. care, sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, a dezbătut măsurile referitoare la transpunerea în viață a Programului privind aplicarea fermă a principiilor autoconducerii muncitorești și autogestivității, perfecționarea mecanismului economico-financiar, a sistemului de retribuție a muncii și creșterea retribuției în acest cincinal, aprobat de Plenara C.C. al P.C.R. din iunie 1983.

Aceste măsuri, implicînd participarea nemijlocită a maselor la conducerea economiei, a vieții sociale, a societății, urmăresc dezvoltarea proprietății socialiste, aplicarea și mai fermă a principiului socialist de repartitie în raport cu cantitatea, calitatea și importanța socială a muncii depuse, legarea mai strînsă a veniturilor fiecărui om al muncii de rezultatele efectiv obținute. În acest sens, Comitetul Politic Executiv a dezbătut și aprobat o serie de proiecte de decrete.

Un important act normativ (proiectul Decretului pentru majorarea retribuției personalului muncitor) prevede efectuarea unei noi majorări a retribuției nominale, astfel încît la încheierea acțiunii, în a doua jumătate a anului 1984, retribuția reală să fie cu 5% mai mare față de 1980. În 1983—1984, retribuția nominală va crește cu 10,4 la sută în medie

pe economie, atît ca urmare a majorării retribuțiilor tarifare, cit și pe calea sporirii părții variabile în veniturile totale ale oamenilor muncii.

Proiectul de decret privind aplicarea formei de retribuție în acord global și a altor forme de retribuție specifice unor ramuri sau activități asigură oamenilor muncii posibilitatea ca să realizeze venituri nelimitate în funcție de muncă, de rezultatele obținute în realizarea producției fizice și a productivității muncii, precum și în funcție de reducerea cheltuielilor de producție, creșterea eficienței economice și valorificarea superioară a materiilor prime. Aceste prevederi își pot manifesta eficiența, așa cum a indicat Comitetul Politic Executiv, în condițiile în care se va acționa cu hotărîre pentru asigurarea bazei materiale, folosirea deplină a capacităților existente în fiecare unitate, desfășurarea ritmică a activității de producție, investiții și export, livrarea la termen și în condiții de calitate a producției, respectarea obligațiilor contractuale. Un apel, așadar, la spiritul gospodăresc, la simțul de răspundere muncitorească.

Potrivit unui alt proiect de decret, fondul de retribuție se planifică pe baza consumului de manoperă pe fiecare produs și se eliberează de bănci în limita fondului de retribuție calculat în funcție de producția fizică obținută și de producția-marfă vîndută și încasată. Altfel spus, **eiști ai cit produci!** Și nu e vorba de o producție oarecare, ci la ni-

velul calitativ cerut de contract. Prevederi pe deplin echitabile, care vin atît în interesul producătorilor cit și în cel al consumatorilor, al tuturor celor ce, sub o formă sau alta, utilizează produsele respective.

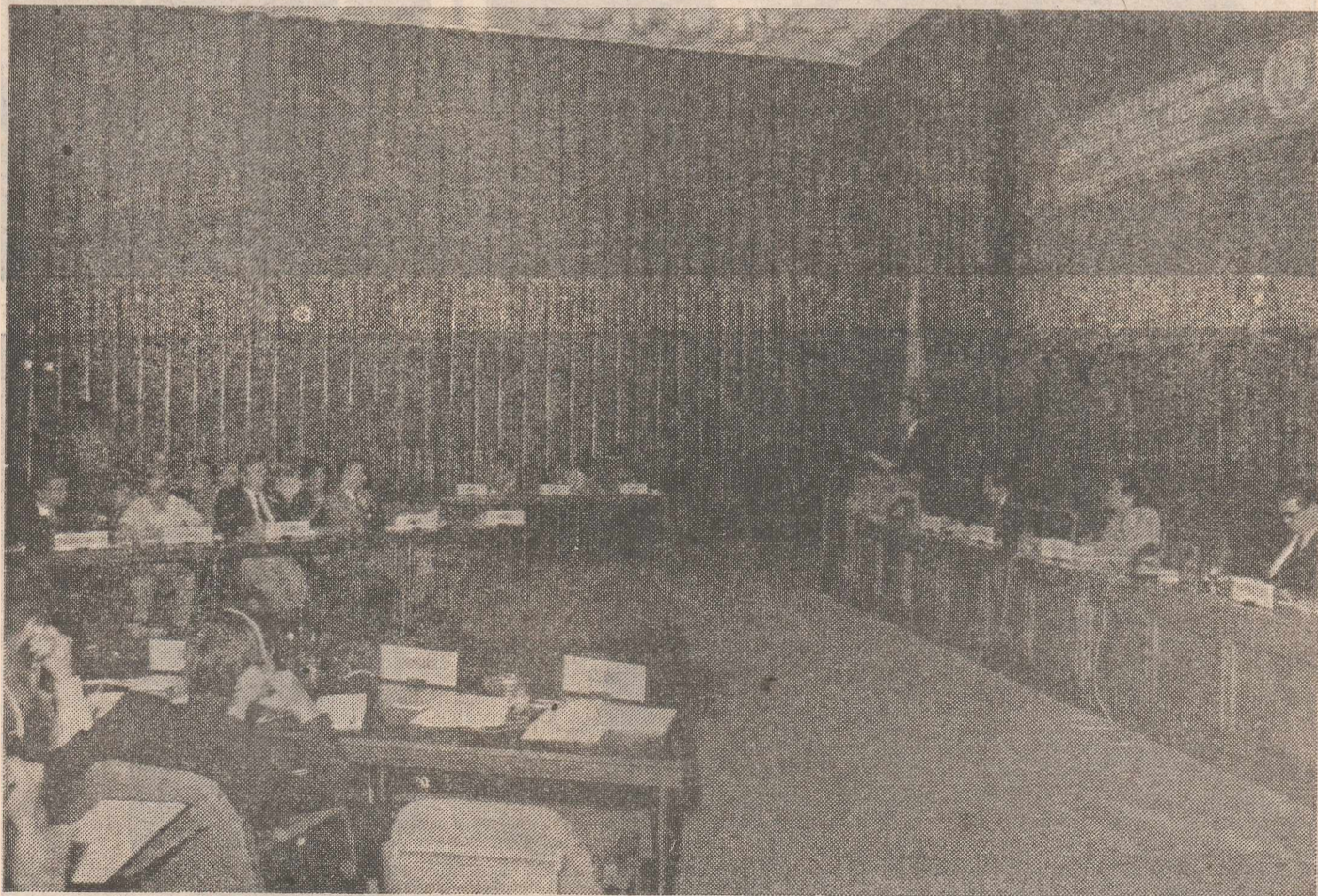
Stimularea întreprinderilor și a oamenilor muncii în realizarea și depășirea producției pentru export o asigură măsurile prevăzute în alt proiect de decret, pe linia unei mai mari cointeresări a întreprinderilor, a oamenilor muncii în îndeplinirea planului la export și livrarea de produse cu caracteristici tehnico-funcționale superioare, **competitive pe piața externă.**

S-au examinat și aprobat, de asemenea, proiectul de decret privind retribuția personalului muncitor din întreprinderile de comerț exterior, precum și conținutul contractului-angajament.

Aceste importante acte normative, dincolo de prevederile lor tehnice, vorbesc despre un adevăr clar, simplu, fundamental: **doar de calitatea muncii noastre depinde, direct și nemijlocit, calitatea vieții.** Proiectele de decret mai sus-menționate creează cadrul adecvat, dau formele juridice și organizatorice cele mai potrivite pentru atingerea scopului propus, dar doar activitatea fără preget, de zi cu zi, conștientă, chibzuită, a maselor de oameni ai muncii le va conferi nobletea și realitatea vieții.

Reuniunea internațională de la Costinești

Participare, dezvoltare, pace

În vederea pregătirii Anului Internațional al Tineretului, care se va desfășura în 1985 sub deviza „Participare, dezvoltare, pace”, s-au organizat cinci manifestări regionale. Reuniunea regională europeană și-a început lucrările luni 5 septembrie la Costinești, pentru a dezbate problemele specifice ale tineretului european, politicile și programele existente în domeniul tineretului și a elabora, pe această bază, recomandări și măsuri corespunzătoare la nivel regio-

nal, în scopul marcării Anului Internațional al Tineretului.

Eveniment de seamă în viața tinerei generații, reuniunea — într-un moment de creștere a încordării internaționale, a pericolului unui război nuclear — este chemată, în numele tineretului european, dincolo de frontiere, de apartenență politică, de convingeri religioase, să-și spună cuvîntul în rezolvarea problemelor dezvoltării economico-sociale, în lupta pentru progres social, colaborare și pace.

Intensificarea participării tineretului de pe bătrînul nostru continent, din toate țările lumii, la eforturile generale pentru rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii, îndeosebi oprirea cursei înarmărilor nucleare, făurirea unei lumi mai drepte și mai bune constituie o idee-forță a Mesajului tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, adresat participanților la Reuniunea regională europeană consacrată Anului Internațional al Tineretului.

„Este în interesul vital al tuturor popoarelor, al tinerei generații — se arată în mesaj — de a lupta în modul cel mai hotărît pentru ca Europa — de pe care au izbucnit în secolul nostru flăcările a două războaie mondiale — să devină un continent al păcii și colaborării, fără răchete, fără arme nucleare de nici un fel... Lupta tinerei generații pentru pace și dezarmare trebuie să se împletească strîns cu lupta popoarelor pentru lichidarea subdezvoltării — grav anacronism ce afectează populația globului —, a marilor decalaje economice și sociale dintre țările sărace și cele bogate, pentru instaurarea unei noi ordini economice, bazate pe deplină egalitate, echitate, care să asigure progresul mai rapid al țărilor rămase în urmă, să înlesnească accesul larg al popoarelor la cuceririle științei și tehnicii moderne.”

Ideea participării sporite, a creșterii ponderii tineretului în viața obștească, a stat permanent în centrul atenției reuniunii de la Costinești, în cadrul căreia s-au evidențiat situația actuală și preocupările tineretului din țările europene, prezentîndu-se acțiunile și orientările factorilor de răspundere în acest domeniu; s-a subliniat, totodată, necesitatea creării unui cadru adecvat care să asigure tinerilor posibilități multilaterale de împlinire a personalității, de afirmare în viața politică, economică și socială.

Avînd în vedere locul și rolul tineretului în societatea contemporană, afirmarea sa ca o puternică forță a progresului — a subliniat în intervenția sa tovarășul Nicu Ceaușescu, președintele Comitetului consultativ al O.N.U. pentru Anul Internațional al Tineretului — trebuie folosite toate posibilitățile pentru ca Anul Internațional al Tineretului să determine evoluții substanțiale în implicarea tot mai activă a tinerei generații în eforturile la nivel național și mondial de făurire a unui viitor pașnic și prosper.

Intrunirea de la Costinești — după ferocita formulare a uneia dintre delegații — a confirmat, o dată mai mult, că tinerii se află printre „depozitarii păcii și securității planetei”. Tineretul României socialiste, crescut într-un spirit sănătos, în spiritul muncii, al dragostei față de patrie, al răspunderii față de destinele lumii în care trăiește, dovedește prin fapta de zi cu zi, ea și prin glasul reprezentanților săi la reuniunea de la Costinești, că se numără printre cei mai de nădejde depozitari ai păcii.

Al 29-lea Simpozion internațional de macromoleculă

București — Capitală a chimiei

La București, în rotonda Ateneului Român, s-au deschis luni, 5 septembrie, sub auspiciile Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC), lucrările celui de-al 29-lea Simpozion internațional de macromoleculă. Manifestarea științifică internațională e prestigioasă și ea reunește peste 430 de savanți și cercetători din 38 de țări ale lumii, cărora li se adaugă 700 de oameni de știință și cercetători români.

În prezidiul ședinței de deschidere au luat loc tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, prof. C.H. Bamford, președintele diviziei de macromoleculă IUPAC, alți oameni de știință străini și români. A deschis lucrările prof. C.H. Bamford, care a spus printre altele: „Este o mare plăcere pentru mine de a deschide lucrările acestui simpozion și de a vă adresa din partea IUPAC cele mai bune urări de bine și de succes.

Salutăm prezența în mijlocul nostru a doamnei academician Elena Ceaușescu, prim viceprim-ministru al Guvernului român, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, remarcabil om de știință, a cărei bogată activitate în domeniul polimerilor este bine cunoscută în întreaga lume. Sintem onorați de această prezență și de faptul că Domnia Sa se va adresa participanților în numele conducerii statului român”. C.H. Bamford s-a referit în continuare la activitatea IUPAC, la aportul ei în înfrumusețarea colaborării și cooperării între chimiști, la dezvoltarea chimiei pure și aplicate, iar în încheiere a mulțumit și a felicitat organizatorii pentru condițiile create desfășurării lucrărilor simpozionului.

Apoi, el a adresat tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu rugămintea de a lua cuvântul.

În cuvântarea sa, tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu s-a referit mai întâi la faptul că simpozionul oferă prilejul unei largi dezbateri și al unui rodnic schimb de experiență și de informații în domeniul macromoleculă și a adresat participanților un salut călduros și cele mai bune urări din partea Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, a Guvernului român, a Consiliului de Stat, precum și a președintelui Republicii Socialiste România. A fost reliefat apoi rolul unor astfel de reuniuni în întărirea contactelor între oamenii de știință, a colaborării și conlucrării lor, a progresului economic și social al tuturor țărilor. „În epoca noastră, de amănătoare a revoluției tehnico-științifice — sublinia tovarăsa Elena Ceaușescu —, de adâncire fără precedent a procesului cunoașterii, chimia joacă un rol deosebit de important, afirmându-se ca o forță a progresului contemporan în tot mai multe domenii ale producției moderne. Este bine cunoscut că, pe plan mondial, cercetarea în domeniul chimiei este chemată să răspundă unor cerințe tot mai largi levate de crearea de noi materiale și înlocuitori cu caracteristici superioare, de valorificarea complexă a resurselor minerale și vegetale, de elaborarea unor tehnologii moderne de înaltă eficiență”. După ce se remarcă locul pe care îl ocupă industria chimică în contextul general de dezvoltare al economiei românești, faptul că ea realizează în prezent o producție de peste 300 de ori mai mare decât în perioada dinaintea de război, cuvântarea tovarășei Elena Ceaușescu subliniază grăbiți statului nostru socialist pentru pregătirea cadrelor de specialiști, cercetători, precum și pentru asigurarea cadrului organizatoric necesar. Se subliniază totodată direcțiile principale ale progresului tehnic și științific, lucrările abordate vizând cu prioritate valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării, crearea unor produse și materiale noi obținute prin tehnologii moderne și în condiții de competitivitate calitativă și economică, deschiderea de noi drumuri în domeniul surselor de energie, perfecționarea tehnologiilor existente în scopul reducerii consumurilor energetice, de materii prime și altele. „Noi considerăm că astăzi, mai mult ca oricând, arăta tovarăsa Elena Ceaușescu, oamenii de știință de pe toate meridianele, fără deosebire de convingeri politice, filosofice, trebuie să conlucreze tot mai strâns pentru a găsi soluții și a da răspuns marilor probleme ce confruntă omenirea — problemele dezvoltării, ale energiei și materiilor prime, ale alimentației, sănătății, apărării mediului înconjurător, ridicării calității vieții și altele altele”. La știință și la tehnica modernă trebuie să aibă acces toate popoarele, indiferent dacă ele sînt mari sau mici, ca prin folosirea lor să înlăture subdezvoltarea, să pună în valoare resursele lor naturale. Tată de ce e nevoie de conlucrare, de colaborare, de apărare, de către toți oamenii de știință, a păcii lumii. „Considerăm, totodată, că, în zilele noastre, nu poate exista îndatorire mai mare a slujitorilor științei, se subliniază în cuvântare, decât aceea de a apăra pacea, curajurile științei și civilizației umane, dreptul la viață, la existență liberă și demnă al tuturor oamenilor de pe planeta noastră”.

Profesorul C.H. Bamford a mulțumit tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu pentru argumentata sa expunere, care, prin actualitatea proble-

„Ca oameni de știință și cercetători, avem marea răspundere și datorie să ne amplificăm eforturile, alături de popoarele noastre, susținind larg mișcările pentru pace ce se desfășoară în întreaga lume, pentru oprirea cursei înarmărilor, a amplasării rachetelor nucleare în Europa, pentru făurirea unei lumi a păcii și colaborării, fără arme și fără războaie”.

ELENA CEAUȘESCU

(Din Cuvântarea rostită la deschiderea celui de-al 29-lea Simpozion internațional de macromoleculă)

maticii abordate, va constitui un stimulente prețios pentru dezbaterile simpozionului, pentru activitatea de cercetare viitoare. În numele participanților, el a rugat să fie transmise președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cele mai calde și respectuoase mulțumiri pentru urările de succes transmise simpozionului.

Calde mulțumiri pentru găzduirea la București a acestei reuniuni internaționale au exprimat și prof. P.J. Flory

(S.U.A.), prof. G. Smets (Belgia), prof. N.A. Plate (U.R.S.S.).

Au fost prezentate apoi în plen comunicările tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu — „Sisteme bloc copolimerice cu rețele diluate”, și a prof. P.J. Flory, laureat al Premiului Nobel — „Conformații ale macromoleculilor în faze condensate”.

Pagină realizată de
N. GRIGORE MĂRĂȘANU

● România este pentru a doua oară gazda unei manifestări științifice desfășurate sub auspiciile Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC). În 1973 a avut loc, tot la București, în luna septembrie, al 29-lea Congres internațional de chimie industrială.

● Chimia, ramură prioritară a economiei românești, deține azi o pondere de circa 15 la sută în totalul producției industriale a țării; realizează o producție de 300 de ori mai mare decât producția dinaintea de război, și exportă produse de calitate superioară în peste 110 țări de pe glob.

● Cel de-al 29-lea Simpozion internațional de macromoleculă cuprinde următoarele domenii: chimia polimerilor, tehnologia polimerilor, prelucrarea polimerilor, structură și proprietăți, degradare și stabilizare, modificarea polimerilor și utilizarea polimerilor.

● Hotărîrea ca această manifestare științifică de prestigiu să aibă loc în țara noastră a fost lăsată la Louvain (Belgia), în august 1981, în cadrul comitetului diviziei de macromoleculă, și reflectă aprecierea de care se bucură în rândul specialiștilor din lume chimia românească și organismele care o promovează.

● Peste 90 la sută din tehnologiile aplicate în industria chimică românească în ultimul deceniu au la bază cercetări și proiecte românești. În cincinalul 1981—1985 este prevăzută punerea în funcțiune a peste 400 unități chimice noi prin aplicarea tehnologiilor elaborate în unitățile Institutului central de chimie.

● IUPAC — conform statutului său — este o asociație neguvernamentală, care reunește institute și societăți ce reprezintă chimiști din diferite țări, avînd drept obiective: sprijinirea cooperării acestora, studierea și stabilirea regulilor de nomenclatură, standardizarea și codificarea, colaborarea cu alte organizații internaționale.

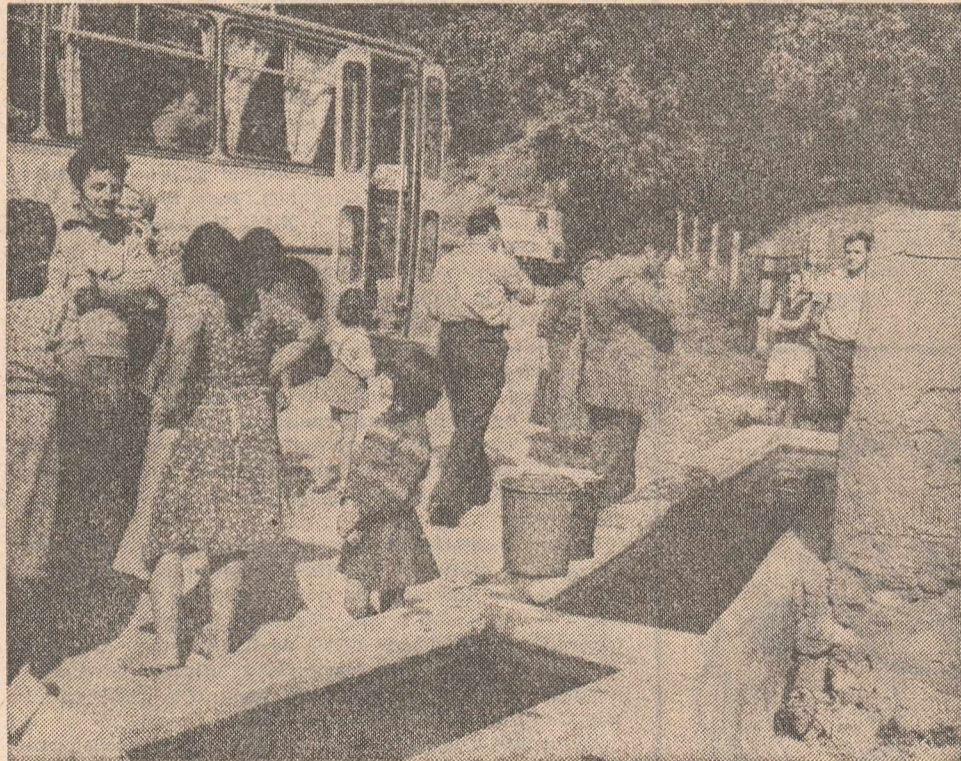
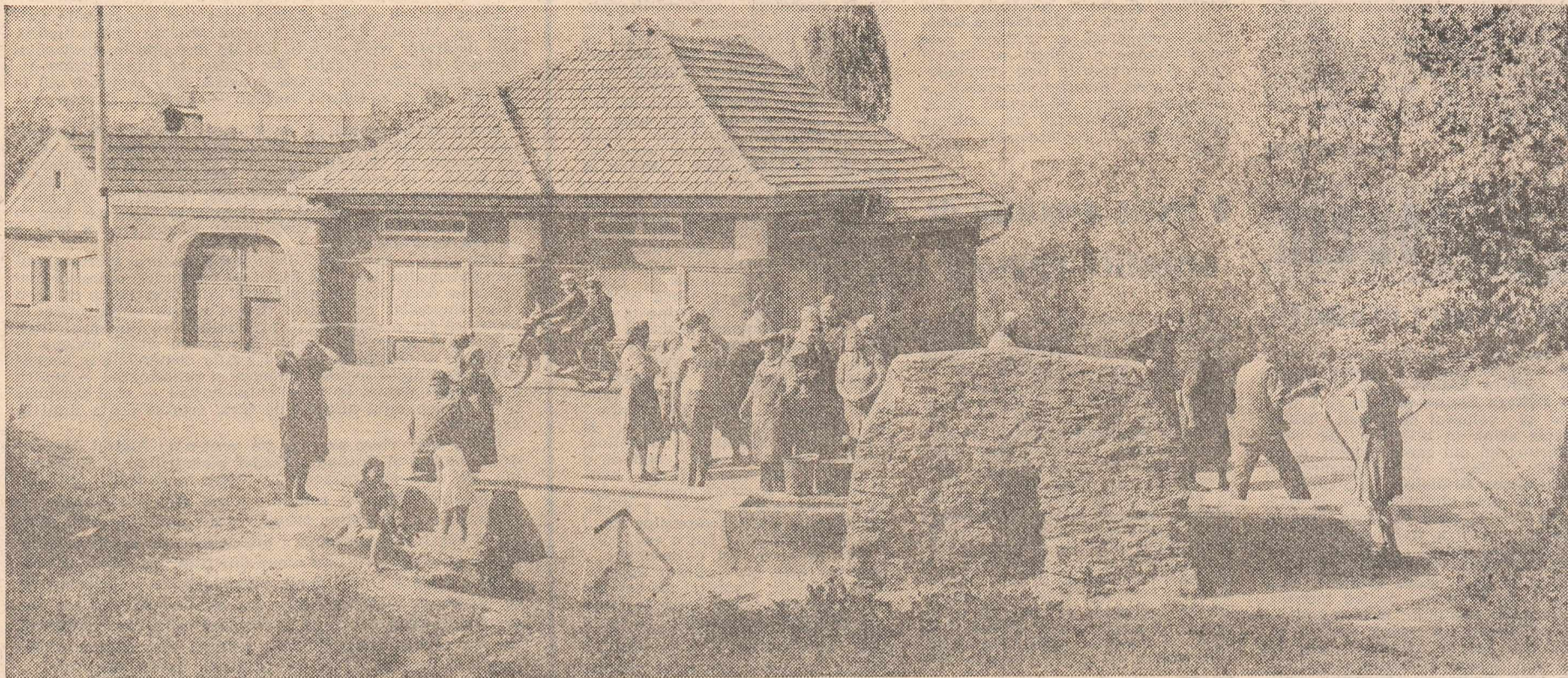
● În cele 5 zile de ample dezbateri științifice lucrările se desfășoară în cadrul a 7 secțiuni care cuprind practic toate ramurile importante ale chimiei și tehnologiei polimerilor. În afară de 4 conferințe plenare și 52 tematice, în program sînt cuprinse peste 600 de comunicări.

● România este afiliată la IUPAC prin Academia R.S.R. și a fost prezentă, în ultimele două decenii, la toate adunările generale și la numeroase manifestări de înalt nivel științific, în care s-au abordat marile probleme ale chimiei contemporane. Sub egida Academiei R.S.R. s-a operat adaptarea nomenclaturii unitare, spre folosul învățămîntului și cercetării.

● Cel de-al 29-lea Simpozion internațional de macromoleculă a adunat la București cel mai mare număr de chimiști străini pe care l-a găzduit vreodată Capitala patriei noastre.

Dreptatea este de partea obștii

Liniștea unui sat...

O simți chiar din momentul în care șoseaua începe să urce spre el. Să fie oare de vină culoarea blândă a pajistilor? Sau lumina limpede a acestei dimineți de septembrie? Sau aerul aparent lipsit de preocupări al oamenilor pe care îi întâlnești pe drum?

Șoseaua urcă și urcă, dându-ți senzația că se va uni cu cerul. Abia acolo, sus de tot, pe virful muntelui, începe satul. Dar spre deosebire de alte sate de munte, mai răspindite sau chiar risipite, Poiana Sibiului este un sat închegat, căruiu îi lipsește parcă doar zidurile ce înconjurau vechile cetăți. Sat cu gospodării prospere de oameni harnici, peste care în mod normal plutește calmul sever al munților.

Ceva care a tulburat apele

Intr-o zi, ceva a tulburat însă liniștea acestui sat. Din Poiana Sibiului a început să se reverse, brusc, o avalanșă de sesizări. În sat s-a declanșat un conflict care de trei ani macină nervii celor două tabere. Motivul? Un șipot. Mai exact, mutarea unui șipot.

Acest motiv poate să pară minor. La fel ca motivul războiului troian (care a durat, cum se știe, zece ani). Dar nu e așa. După ce te convingi cât de rare sînt izvoarele într-o asemenea zonă și ce importantă poate avea o sursă de apă aici, înțelegi că pricina nu e o simplă bagatelă și că nu întâmplător și că nu din ambiție sau din capriciu satul a început să fiarbă la un moment dat.

Cum a început?

Am aflat de la bătrînii satului că acest șipot a fost construit în 1864. El a fost folosit de atunci ca unică sursă de apă de o parte a satului. 31 de familii, în componența cărora intră aproximativ 110 persoane, care locuiesc la intrarea în Poiana. Deasupra șipotului se găsește un teren de fineață aparținînd Anei Onofie care își are gospodăria în altă parte a satului. Dar de trei ani, proprietara acestui teren vrea să schimbe vechile rosturi.

Ce anume a determinat-o, oare, pe Ana Onofie să vrea mutarea, cu orice preț a șipotului din fața terenului său? Se pare, cum ni s-a spus la Consiliul popular, că ea și-a propus să înstrăineze terenul. Și cum legile nu permit vânzarea efectivă a terenului, gîndurile ei, Barbu Domițian, s-a gîndit să construiască o casă, ce putea fi, desigur, ulterior vîndută, pămîntul trecînd în folosința proprietarului. De aici, spun oamenii, s-a născut problema mutării șipotului.

Dar de ce s-a opus satul? Locul propus de Ana Onofie, pentru construirea unui nou șipot, de partea cealaltă a drumului este pe buza unei rișe. În aceste condiții, alimentarea cu apă, mai ales a animalelor, ar fi extrem de anevoioasă sau chiar, uneori, imposibilă. Iarna, pe gheață, ar exista pericolul alunecării în rîpă. Prin urmare, opoziția satului nu vine din răutate, cum a încercat tot timpul să ne convingă Ana Onofie.

Un carusel al pretextelor

Unii dintre cei cu care am stat de vorbă sînt de părere că lucrurile au fost

și mai rău încurcate de faptul că Lazăr Constantin, secretarul Consiliului popular comunal, a înscris terenul Anei Onofie în perimetrul construcțiilor al satului pentru a-i da astfel posibilitatea ridicării unei case. Numai că această înscriere era ilegală! Organele județene au sesizat ilegalitatea și terenul a fost retras în categoria din care face parte de fapt (teren de fineață). De această întîmplare Lazăr Constantin nu-și mai amintește însă acum. Cum nu-și mai amintește nici că s-a încercat mutarea efectivă a șipotului cu buldozerele, cînd oamenii s-au opus. (Și de atunci îl pășesc zi și noapte.)

De fapt, și proprietara terenului a uitat, se pare, de ideea construirii unei case. A invocat un nou motiv pentru mutarea șipotului. Și anume că nu-și poate transporta finul, neavînd cale de acces. Din nou alte hîrtii. Alte discuții. În cele din urmă, a fost scurtată una din cele două adăpători de la șipot, pentru a se lărgi accesul. Dar nici așa lucrurile nu au reîntors în normal. Ana Onofie ridică altă obiecție. Nu poate ieși cu carul încărcat cu fin pentru că terenul este mlăștinos. Oare mai bine de o sută de ani s-a putut trece și acum nu? Și apoi, toate instalațiile care aduc apa de la izvorul propriu zis, la șipot și adăpători, sînt subterane. Dealtfel, cînd am fost la terenul cu pricina nu am putut vedea nici o urmă de mlăștină. În schimb, am observat un jgheab de ciment construit de consiliul popular pentru evitarea innoirii locului.

Ultimul argument la care a apelat Ana Onofie, împotriva satului, este că șipotul și adăpătorile se află pe proprietatea ei. Din expertiza efectuată de inginerul Nicolae Mocanu, șeful Oficiului de cadastru, organizarea teritoriului și asolamente al

județului Sibiu rezultă clar: șipotul se află pe teritoriul comunal.

Și chiar fără această expertiză, logica noastră n-ar fi putut fi alta. Se poate oare ignora faptul că peste o sută de oameni din sat au, în acest șipot, singura sursă de apă la îndemînă? Să fie periclitare animalele care beau apă aici, numai pentru că „șipotul stă pe marginea proprietății mele”? De ce mai bine de un veac nimeni n-a avut o pretenție ca aceasta, de a se muta șipotul indiferent ce daune s-ar provoca astfel celorlalți?

Apa șipotului de la Poiana trebuie să redevină limpede

Credem că trei ani sînt de ajuns pentru acest conflict care și așa a durat prea mult. El riscă să atragă energiile satului într-o dispută sterilă, producătoare doar de hîrtii, drumuri inutile, cheltuieli inutile, timp pierdut și, bineînțeles, certuri. Ana Onofie se ambiționează să nu cedeze, să ceară mutarea șipotului în marginea rișei. Consiliul popular comunal i-a oferit chiar un alt loc, mai bun, mai rodnic și pe deasupra situat în perimetrul construcțiilor, în schimbul celui cu pricina. Dar ea refuză categoric. Îi vrea numai pe acesta. Și fără șipot!

Satul s-a săturat însă de atîtea discuții, de zecile de comisii care s-au deplasat la fața locului. El vrea ca această dispută absurdă să se încheie. Și oare nu voința obștii este cea care trebuie să conteze, care are dreptul să decidă în această problemă? Mai ales că, indiscutabil, dreptatea este de partea ei.

ALEXANDRU ȘERBAN ■
Fotografii de ELENA GHERA ■

Orele Oborului

această posibilitate, ca în cel mai scurt timp cei de aici să deschidă și o mustărie. Mustul să fie făcut din renumiții struguri de Vrancea, în fața oamenilor. Majoritatea vinzătorilor vin de trei ani consecutiv în Obor. Ei știu toată lumea și ei s-au obișnuit cu locul. Și cei din județul Dolj vin de câțiva ani. Constantin Amariei, cel care răspunde de bunul mers al lucrurilor din acest sector, desface zilnic peste 60 de tone de marfă. Altfel spus au vindut produse de peste 4 milioane lei. Zilnic sînt descărcate între opt și zece mașini. Unul dintre soferi, Andrei Derveșteanu, de loc din Bărca Doljului, a uitat de cînd n-a mai dormit acasă. O dată la două zile mașina sa se află în Capitală. Dar și Gheorghe Pencea, Elena Cîrșăan, Luminița Nestor, Gheorghe Stan și Nicolae Bratu au uitat de paturile lor din elegantul hotel Național. Patul lor este în piață. Constantin Amariei și trupa sa, s-o botezăm așa, s-au gîndit să aducă bucureștenilor și cîteva surprize. În cîrind se vor găsi săculeți în care gospodarii vor găsi dozarea perfectă pentru murături și zacusca. Cu tot ceea ce trebuie unui borcan sau butoi și bineînțeles unei gospodine. Cei din Dolj au venit primii, adică în miezul verii, pe 1 iulie, și vor pleca cînd va da zăpada. Probabil în noiembrie sau decembrie. Ilie Marcu este unul din soferii care ține permanenta legătură dintre județul Olt și Obor. Și fiindcă a venit vorba de acest județ, el, aici, are două puncte de desfacere. Unul acoperit și pe care îl conduce Constantin Teodor și cîteva puncte volante coordonate de Constantin Stegăroiu. Acesta din urmă a lucrat cîteva ani în Piața Obor. Datorită experienței pe care a căpătat-o în Piața Obor a fost însărcinat cu bunul mers din Piața Rahova. Dar nu s-a putut despărți în totalitate de Obor. La cinci puncte volante, cum am mai spus, au rămas să rostuiască lucrurile soția sa, Elena Stegăroiu, Ion Stegăroiu împreună cu alți cunosători ai Oborului, Gheorghe Mezdrea și Gheorghe Taifas. Așa că drumurile și viața de vară și toamnă a lui Constantin Stegăroiu se împart între două piețe: Obor și Rahova. Îi dorim succes ca să obțină ca și anul trecut, la sfîrșit, diplome și felicitările bucureștenilor. De la 20 august, ca și în alți ani, Vasile Robu cu familia au venit din Suceava numai cu cartofi. Pînă acum au livrat din Obor 40 000 de kilograme. Pînă acum, cele mai frumoase mere par să le aibă cei din Buzău. Ion Ioniță, șeful punctului de desfacere de aici, ne spune că și cînd vor apărea strugurii Hamburg vor deține primul loc. Rămîne de văzut. Ștefan Pilea, cel care răspunde de bunul mers al lucrurilor din sectorul Tulcea, este ajutat de soțul său care se numește Ionică Bogorodîță, bucureștean, dar care o viață a lucrat în comerț. Și cei din Tulcea doresc să facă o surpriză bucureștenilor. Pe lîngă cele 25 de tone de fasole uscată pe care o vor preambala aici — doresc, dacă vor fi ajutați cu un mic spațiu de depozitare, să livreze și peste proaspăt. Credem că este o idee care ar trebui să fie consemnată și să i se dea curs. Fiindcă se poate și nu este vorba decît de-o aprobare...

Așa stînd lucrurile, bate toamna și în București. Se poate vorbi și de o toamnă a Oborului. Cei care stau pe lîngă piață pot deschide largi ferestrele. Toamna în aceste ceasuri ale Oborului pătrunde peste tot. Fiindcă în acest „septembrie de miere și lumină” se pare „Că nîci o dată toamna nu fu mai frumoasă”. Frumoasă, bogată și mîndră...

SORIN POSTOLACHE ■

Bate toamna și în București. Ceasurile stau să cadă prinzînd ora de iarnă, în versul trenurilor, în curînd, vom rupe pentru totdeauna filele drumurilor de ară, pomii de prin parcuri încep să se chimbă la față, roua este mai rece, în bagazine lumea nu se mai uită la sandale, iar fluturii s-au ascuns de mult...

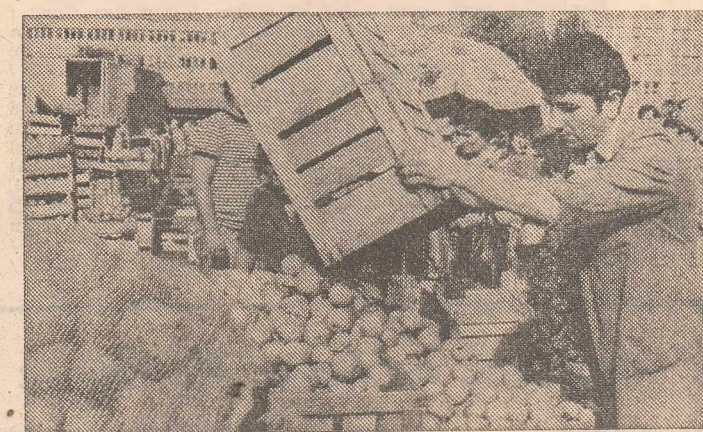
Bate toamna peste tot, bate toamna și în București. Și de fiecare dată, în acest septembrie de miere și lumină, mi se pare: „Că nîci o dată toamna nu fu mai frumoasă”. Frumoasă și bogată...

Locuiesc în Piața Obor. Locuiesc, cum se spunea odată prin părțile locului, în ora Oborului. Sint, fără să vreau, un martor ocular a tot ceea ce se întîmplă aici. Și în Piața Obor, de la un timp, se întîmplă multe. Pe lîngă țărani, pe lîngă înzătorii veniți din toată țara cu tot felul de produse, aici au venit și constructorii. Se extinde Piața Obor. I se dublează capacitatea. Încă 740 de locuri cu mese moderne și acoperișuri. Primarul sectorului 2, tovarășul Nicolae Badea, sustine că în momentul cînd totul va fi gata, Oborul va fi cea mai mare piață din Europa. Dar pînă cînd totul va fi gata, în Piața Obor, cum spuneam, și-au instalat taberele. Că spuncem așa, tot felul de musafiri în tot felul de județe ale țării. Au venit, ca și în alți ani, poate ceva mai devreme, unii chiar din mijlocul verii, de pe 1 iulie, cu fructe și legume. Ei au fost îmbrățișați cu toată căldura de oamenii de bază ai Oborului, care în fiecare zi a zilei caută ca treburile să meargă bine, să multumească pe toată lumea. Ei se numesc Petria Dumitru și răspunde de produsele I.L.F.-ului Berceni și Terteci Gri-

gore, cunoscut de zeci de ani sub numele de nea Gore, care dirijează produsele AGROCOOP-ului București. Despre aceștia s-au scris multe, și bune și rele — fiindcă altfel nu se poate, fiind cunoscuți de toată lumea. Și cum aminteam, în jurul acestora, care rămîn ca niște pioni de bază ai Oborului, de la un timp au început să-și desfășoare activitatea și alții. La început s-au prezentat cei din județele Dolj, Buzău, Tulcea și Olt. Mai apoi au venit cei din Vrancea, Suceava și Harghita. Sint așteptați să sosească zilele acestora și cei din Constanța. Altfel spus, imi dă datele Ion Savin, secretarul comitetului de partid din comerț din sectorul 2 care și-a mutat definitiv biroul în piață, fructele și legumele își așteaptă cumpărătorii pe 1 500 metri pătrați tronsoane acoperite și 2 500 metri pătrați puncte volante. Și fiindcă tot sîntem în domeniul cifrelor mai trebuie să spunem că pînă în momentul de față musafirii noștri, cum i-am denumit, au adus de-acasă aproape 4 000 de tone de legume și fructe. Pînă apar rîndurile de față se va ajunge la 5 000 de tone. Asta înseamnă sute de vagoane și zeci de trenuri care vin aici și pleacă de aici. La toate acestea se mai adaugă și aproape două mii de tone de cartofi care se află în stoc...

Am fost martor ocular cîteva zile, mai bine spus nopți, la tot ceea ce se întîmplă în Piața Obor. Mi-am notat, în tot acest timp, cîteva zeci de pagini și zeci de nume. Desigur, cum se întîmplă întotdeauna, spațiul tipografic și graba noastră nu pot reda totul. Dar despre acești oameni minunați care cîteva luni ale anului stau departe de casă, de familiile lor,

și își fac flotant pe buletinele lor de identitate se pot povesti multe. Și bune și rele și cu bucurii și necazuri. Ziua lor de muncă se prelungește pînă mai tîrziu de miezul nopții. Orice sîrbătoare înseamnă tot muncă. Chiar și luna, cînd hala este închisă, ei tot muncesc. Muncesc și își vind produsele tot timpul fiindcă doresc să ajungă cît mai repede și cît mai proaspete pe mesele noastre. Nu mai există nici măcar normala pauză de masă. Se doarme pe furate, în paturi improvizate, în spatele tarabelor, se mîncă în schimburi la cantina-restaurant Bucur-Obor sau la elegantul restaurant Olimp. Cei de aici îi cunosc și îi respectă. Le dau mîncare caldă și bună. Dar foarte mulți nu au timp nici pentru acest „lux”. Și-au adus de acasă aragaz și butelie. Chiar și frigider. Cu schimbul femeile gîtesc. Cei din județul Vrancea, ne spune Alexandru Toma, care este șeful punctului de desfacere și totodată șeful magazinului cu numărul 16 din marea hală comercială din Focșani, mîncă aici în piață. Sint în total 14. La început de săptămîină fiecare dă cite o sută de lei. Se gătește pe rînd. Cînd Coman Elena sau Cecilia Paraschivescu, cînd manipulantul Teodor Toma. Se fac chiar poale-n briu. Pe lîngă cei care muncesc zi de zi în Obor sint invitați și soferii care aduc marfă. Sint invitați ca niște oaspeți de onoare. Și trebuie să se simtă ca la mama acasă. Cei din Vrancea au instalat și o stație de amplificare unde se poate asculta muzică moldovenească. Anul trecut au luat chiar și o diplomă de onoare pentru muzică. Și ca o noutate doresc, se studiază

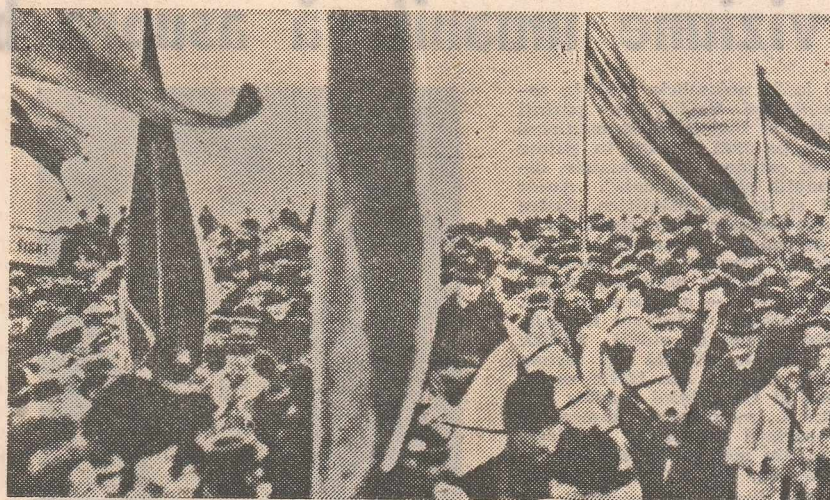

Fotografii de VICTOR RADULESCU ■

**SPRE ALBA IULIA,
SPRE ÎNFĂPTUIREA MARI UNIRI**

**„Noi, toți românii
de pretutindeni, avem
un singur ideal național”**

(II)

O importantă manifestare organizată de Comitetul franco-român în marile amfiteatru al Sorbonei la 29 iulie 1917, când se înminează solemn ministrului României în Franța, Al. Lahovary, steagul lui Ștefan cel Mare găsit în mânăstirea de la muntele Athos și trimis în Franța de către generalul Sarrail, pentru a fi dat României. Erau prezenți președintele Franței, Raymond Poincaré, președintele Camerei deputaților, Paul Deschanel și alte înalte personalități politice și culturale. După intonarea imnurilor naționale, Paul Deschanel a luat cuvântul: „Sintem aici pentru a mărturisii României afecțiunea noastră frățească. În spațiu și în timp România și Franța, care sint de același neam, cu același ideal [...] România, fiică a geniului latin, care de-a lungul secolelor a fost zidul însingurat al Europei, mai întâi împotriva barbarilor, apoi împotriva turcilor, și al cărei curaj a salvat civilizația, era predestinată cauzei dreptului [...] Toate obstacolele care împiedicaseră la început intervenția României au cedat acestei forțe supreme; strigătul fraților exilați, vocea străbunilor care odihnesc dincolo de munți, această cauză sfințită a libertății umane, a dreptului uman... Izvorul etern pentru familia noastră... „Vers les Carpathes” (versuri de Victor Eftimiu), a avut loc înminarea steagului lui Ștefan cel Mare, în timp ce întreaga asistență, în picioare, aclama România, iar muzica gărzii republicane intona din nou imnul român. Manifestații de simpatie au fost organizate de „Comité de l'Action à l'Etranger”. La una din acestea, Stephen Pichon, ministrul de externe, declara: „așa cum nu vom abandona Belgia, Serbia, Polonia, naționalitățile oprimate pentru care luptăm spre a le elibera, împreună cu cele mai mari democrații din lume, așa nu vom abandona nici România, care s-a sacrificat, ca și noi pentru apărarea dreptului”.

Ziarele „La Roumanie” și „La Transylvanie” au fost excelente purtătoare de cuvânt ale cauzei românești în Franța și în celelalte țări aliate. Biroul presei române din Paris, unde colaborau prestigioși oameni de știință francezi, a editat o serie de broșuri și a mijlocit tipărirea în presa franceză a unui mare număr de articole consacrate luptei românilor pentru unitate națională. I.L.C. Brătianu cerea insistent ministrului român în Franța, Victor Antonescu, „să coordoneze și să dirijeze elementele de la Paris în vederea unei opere serioase și sistematice de propagandă”. Și la 30 aprilie 1918, la Paris, s-au pus bazele Comitetului național al românilor din Transilvania și Bucovina având în frunte pe savantul Traian Vuia, iar în primele zile ale lunii octombrie 1918, tot la Paris, se constituia

Consiliul național al unității române, format din 29 de membri, printre care Take Ionescu, președinte, Vasile Lucaciu, Octavian Goga, Constantin Angelescu și Ioan Th. Florescu, vicepreședinți. Printre obiectivele pe care și le propunea Consiliul urma să informeze cit mai mult posibil opinia publică din Occident cu privire la revendicările românești, arătând întregii lumi legitimitatea lor, precum și jertfele imense ale poporului român, să colaboreze într-o strinsă intimitate cu celele naționalități asuprite din Austro-Ungaria; să organizeze o legiune din transilvăneni și bucovineni aflați în străinătate care să lupte alături de armatele aliate.

„Noi toți românii de pretutindeni — spunea Vasile Lucaciu — la ședința de constituire a Comitetului, avem un singur ideal național [...] Conștiința noastră de patrioți ne dictează nouă, fraților liberi ai națiunii, răsfați în toate țările aliaților noștri glorioși, datoria de a continua lupta întreprinsă de frații noștri, alungind din inimă tot ce ne poate dezbrina, de a ne concentra sentimentele și voințele, toate energiile în sinul Unirii sacre. Trebuie să mergem înainte și să afirmăm cu tărie drepturile noastre și aspirațiile noastre naționale până în ziua când ele vor fi realizate [...]”.

Pentru tot ce a făcut în vederea realizării unității naționale a românilor, Consiliul a primit aprecierea și recunoașterea oficială chiar din partea guvernelor aliate. Primul care face gestul este ministrul de externe al Franței, Stephen Pichon: „Rezultat din aspirațiile seculare ale compatrioților dumneavoastră spre libertate și unitate a pămintului românesc, acesta (Consiliul — n.n.) va fi interpretul cel mai autorizat [...] Consiliul Național al Unității Române poate conta pe deplinul nostru concurs”.

Când președintele Statelor Unite ale Americii, Woodrow Wilson, și alte cercuri politice din Occident încercu să salveze de la prăbușire anacronicul Imperiu austro-ungar vehiculând formule ce vizau autonomia sau federalizarea popoarelor pe care le asuprea (vezi punctul 10 din programul în 14 puncte expus de W. Wilson la 8 ianuarie 1918) emigrația română din Paris a întocmit la 9 februarie un amplu memoriu prin care atrăgea atenția președintelui nord-american asupra lipsei de viabilitate a soluțiilor preconizate. Prezentând „tabloul dureros” al istoriei românilor din cadrul monarhiei, memoriul demonstra situația anacronică și nedreaptă ca o națiune for-

mată din 7 milioane de maghiari să pretindă stăpînirea a 27 milioane de croați, sârbi, slovaci și români, aceștia din urmă fiind în număr de aproape 4 milioane [...] „nimeni din lume nu poate refuza populațiilor dreptul de a voi și de a înfăptui unitatea lor națională... Eliberarea românilor de sub jugul ungar a devenit un postulat, nu numai de justiție elementară, dar de liniște internațională... Noi, românii, nu cerem nimic din ce aparține altora. Noi nu cerem decit restituirea a ceea ce ne-a fost răpit pentru că noi am fost literalmente despuși de către statele mai puternice decit noi. Noi cerem să se respecte drepturile la existență ale poporului român, drepturi pe care el a știut să le păstreze timp de secole, de-a lungul tuturor vicisitudinilor soartei. Transilvania, centrul al teritoriilor române, este leagănul neamului nostru, precum sint și celelalte provincii din Ungaria în care locuim, de asemenea, de secole; ea este împlinirea etnografică indispensabilă a României libere... În numele sacrificiilor și suferințelor neamului nostru; în numele originii noastre latine; în numele principiilor pe care le profesază omenirea astăzi pentru fericirea zilelor de mine, noi vă rugăm, domnule președinte, să ne acordați sprijinul dumneavoastră și sprijinul marii democrații americane pentru eliberarea și unirea tuturor românilor”.

Memoriul a avut influență asupra schimbării de atitudine a guvernului american față de Imperiul austro-ungar și față de problema unității românilor. Într-adevăr, această atitudine nu ne era deloc favorabilă în S.U.A. În mesajul de anul nou 1918 președintele Wilson „se ocupa de toate naționalitățile și de toate țările afară de noi; pentru el România și drepturile ei nu existau, cum își aminteste I.G. Duca. Era mai mult decit supărător, era grav, grav de tot, având în vedere însemnătatea tot mai hotărâtoare pe care America o lua printre Aliați. Este adevărat că mesajul lui nu trebuia interpretat ca ultimul său cuvânt în chestia păcii, dar nesocotirea de către americani a drepturilor României în ajutorul denunțării armistițiului german ne slăbea situația din toate punctele de vedere, prezentându-ne în fața opiniei publice mondiale ca pe o țară de care Aliații nu se interesează de-aproape și ale cărei revendicări sint, deci, discutabile. Nimic nu putea demoraliza mai mult un popor care își făcuse întreaga datorie față de Aliați și pe care vitregia împrejurărilor îl lovea atunci atât de nedrept și atât de crunt. Citirea mesajului lui Wilson a fost pentru noi toți unul din momentele cele mai dureroase ale întregului război”.

Un gest politic de mare însemnătate pentru noi românii

**Un gest politic de mare însemnătate
pentru noi românii**

În Italia propaganda românească a fost mult mai activă. Ea era condusă cu dibăcie de Simion C. Mindrescu, președintele al „Societății Romeni Transilvaniae-Banatobucovina”.

În aprilie 1918, timp de trei zile, se desfășura la Roma Congresul naționalităților asuprite din monarhia austro-ungară la care, alături de delegațiile cehoslovacilor, iugoslavilor și polonezilor, participa o delegație compusă din românii Simion Mindrescu, dr. N. Lupu, G.G. Mironescu, D. Drăghicescu și Benedetto Luca. Participau, de asemenea, oameni politici din Italia, Franța și Anglia care militau pentru dreptul la autodeterminare al popoarelor și desființarea anacronicului Imperiu austro-ungar. Congresul afirma voința popoarelor asuprite de imperiu de a se constitui în state unitare de sine stătătoare, sau a-și desăvârși unitatea național-statală. Vorbitorii au adus date care demonstau că prăbușirea Imperiului austro-ungar era inevitabilă. Se impunea deci „o luptă comună contra agresorilor comuni până cînd fiecare din aceste popoare va obține eliberarea sa totală, unitatea sa națională completă și libertatea politică”. Așa glăsuia punctul 3 al rezoluției adoptată de Congres. Prin hotărârile sale, Congresul de la Roma a intensificat activitatea emigrației din țările Antantei, inclusiv a emigrației române.

În mai multe orașe italiene, comitetele „Pro Romania” și „Pro Romeni” au organizat manifestații de simpatie și sprijinire a cauzei naționale românești, iar presa din Italia a consacrat multe și calde articole luptei poporului român pentru desăvârșirea unității național-statale. „Il Giornale d'Italia” reproducea scrisoarea adresată de ministrul de externe italian, Sidney Sonnino, prin care guvernul de la Roma recunoștea Consiliul Național al unității românilor din Paris: „Guvernul italian va da întregul său sprijin pentru dobîndirea și garantarea tuturor drepturilor politice și teritoriale ale poporului și națiunii române, însuflețit de legăturile istorice care au unit întotdeauna cele două popoare și de comunitatea de interese sustinute de concetățenii lor, care au fost supuși al căleiași dominații străine. Guvernul italian este, de aceea, fericit să recunoască Consiliul Național al Unității Române și să intre în relații cu acesta, asigurându-l de întreaga sa simpatie”.

**ION BULEI ■
CONSTANTIN BOTORAN ■
ION CALAFETEANU ■**

Din trecutul glorios al familiei Petriceicu Hașdeu

Trecutul familiei Hașdeu, atât de bogat în evenimente istorice, este strîns legat de istoria Moldovei. Meritul ei este că secole de-a rândul a luptat împotriva armatelor turcești care amenințau Europa, fie cînd a trebuit să apere pămîntul Moldovei, fie cînd au participat la eliberarea Vienei sau a Belgradului.

În anul 1673, după bătălia de la Hotin, cînd turcii rămînid stăpînii Moldovei, l-au izgonit pe domnitorul Ștefan Petriceicu, care s-a refugiat în Polonia, împreună cu nepoții săi rămași orfani — Nicolae și Gheorghe — fiii cumnatului său, marele paharnic Ștefan Hașdeu, căzut în această bătălie. Familia a trăit 150 de ani în Polonia și în acest rîstimp, membrii ei au luat parte la mai multe campanii. În anul 1854 la vîrsta de 16 ani, Bogdan P. Hașdeu s-a înrolat în armata țaristă și a participat în anul 1855, cu gradul de sublocotenent în regimentul de husari „Radetzki”, la războiul Crimeei. Cu 40 ani mai tîrziu, cu ocazia unei conferințe, ținute la 9 mai 1895, în fața ofițerilor de stat major din București, Bogdan își rememorează acele vremi, spunînd între altele: „Sint acum patruzeci de ani, o viață de om în secolul nostru, pe cînd eram și eu ofițer ca dumnea-

voastră, dar ce deosebire! O deosebire care tocmai ea mă emoționează și mă amărăște astăzi. Dv. servii sub steagul strămoșesc, în țara strămoșilor, eu serveam sub Muscali, un neam străin pentru mine și totuși am fost cred un bun soldat. Era războiul Crimeei în care am îndurat multe neajunsuri, mi-am expus viața pentru Muscali, cum așa? Trebuia să fi fost o cauză. Da, Domnilor, era o cauză; din copilărie auzeam necontenit de la tatăl meu, că fiecare întii născut în familia Hașdeu a fost ostaș și s-a luptat bine. Așadar, ceea ce m-a făcut pe mine să fiu bun soldat era istoria familiei mele, ea m-a silit să mă pun sub steagul muscălesc și să mă lupt, cum zic, destul de bine”.

Vărul său Ștefan (1833—1881) născut în Medenița (Polonia), condus de același principiu al familiei, a participat ca sublocotenent și adjutant de batalion, în regimentul de infanterie nr. 15 „Prince Adolf de Nasau”, la singeroasa bătălie din orașelul nord-italian „Solferino”. La hecatomba de la Solferino din 24 iunie 1859, austrieclii de sub conducerea Împăratului Francisc Iosif au pierdut 22 340 de ostași, iar armatele învingătoare fran-

co-piemonteze, unite sub conducerea lui Napoleon III, au lăsat 11 600 morți, pe cîmpul de luptă.

Un scriitor filantrop elvețian Henri Dunant, care a asistat ca martor ocular la această bătălie, a încercat împreună cu concetățenii săi să ajute pe nenorocitele victime ale acestui război, indiferent de faptul că aparținea învinșilor sau învingătorilor.

Amintirile sale despre această „bătălie crîncenă”, l-au obsadat toată viața. Impresia le-a strîns într-un volum intitulat „Souvenir de Solferino”, care a impresionat nu numai pe conaționalii săi, ci și conștiința întregii opinii publice mondiale. Această lucrare a fost punctul de pornire al mișcării, care în cele din urmă, la 16 februarie 1863 a dus la crearea așa-numitei „Convenții de la Geneva” și la întemeierea „Crucii Roșii Internaționale”. Principiile formulate de Henri Dunant, în opuscul „Fraternité et charité internationale en temps de guerre”, au constituit baza amintitei Convenții de la Geneva, pe care au subscris-o în 1864, cele 47 de națiuni. România a înflințat „Societatea națională, de Crucea Roșie”, în 4 iulie 1876.

Prin înfăptuirea acestei acțiuni umanitare, Henri Dunant și-a văzut realizarea practică a ideii sale, iar în anul 1901

a fost răsplătit cu Premiul Nobel. A murit în anul 1910, în vîrstă de 82 ani.

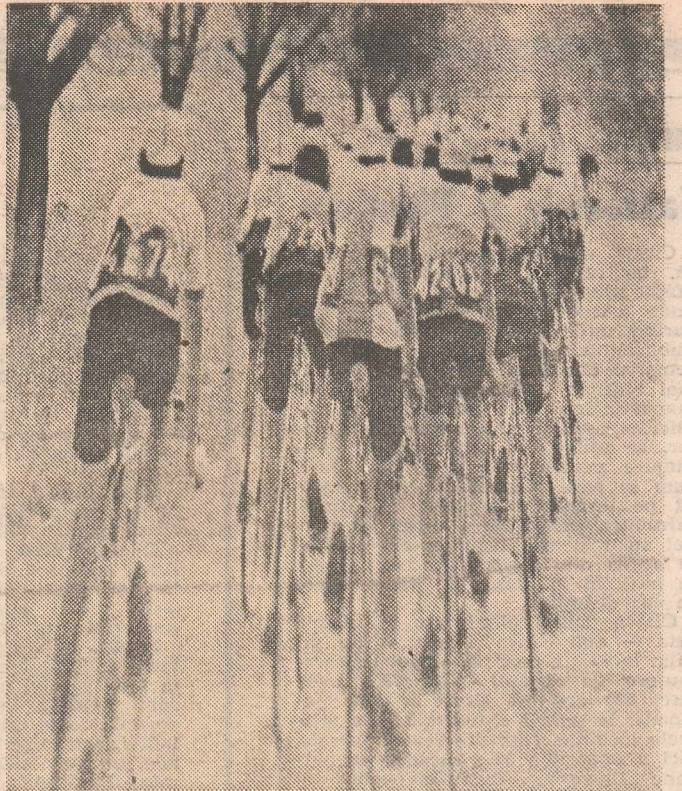
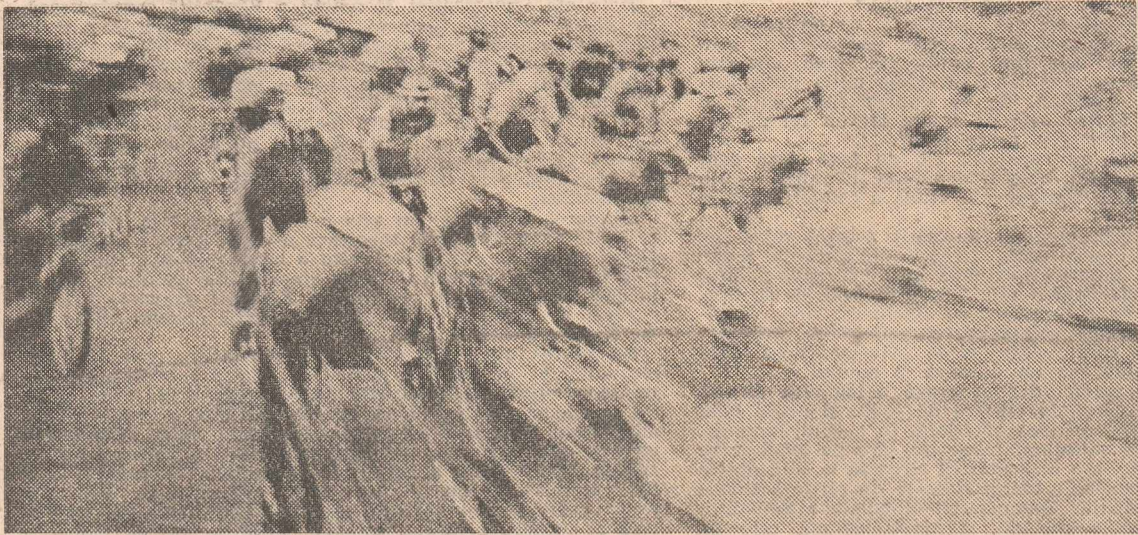
După bătălia de la Solferino, tinărul ofițer Ștefan P. Hașdeu, supraviețuitorul năprasnicului măcel, plin de rîni, a abjurat războiul cu toate medaliile înalte ce-i acopereau pieptul pentru bravuri ostășești, și a fost printre acei filantropi care au militat să se fundeze Crucea Roșie Internațională, în sprijinul cărei inițiative în fruntea tuturor se situează, precum am văzut, elvețianul Henri Dunant.

Ștefan P. Hașdeu a fost amintit la 24 iunie 1959, cînd s-a comemorat centenarul bătăliei de la Solferino.

„Ideea de la Solferino” a prins corp de-a lungul vremurilor, și fiul lui Ștefan P. Hașdeu, Ștefan II (1866—1929) acționînd în timpul primului război mondial pentru aceleași idealuri umanitare, a fost distins în anul 1915, cu „Marianer-Kreuz” al ordinului de cavalier al Crucii Roșii austriece. Iar, nepotul său, dr. Gaspar P. Hașdeu (1907—1972), propunea în adresa sa din luna noiembrie 1958, către Federația Societăților Naționale a Crucii Roșii de la Geneva, crearea fundației „Ideea de la Solferino pentru mutilați și umanism”, în care scop a oferit drept contribuție, venitul ce s-ar realiza din publicarea manuscriselor sale.

ANDREI P. HAȘDEU ■

Trec cicliștii

Băile Herculane, 7 septembrie (prin telefon). La ora la care improvizez aceste rânduri, miercuri dimineață, caravana Turului ciclist al României se pregătește să dea piept cu etapa a IV-a, Caransebeș - Deva, 115 kilometri. Ea a parcurs până acum, multicoloră, agitată, urmărită cu interes de sute de mii de spectatori, doar 272 kilometri. Sototind după distanțe și după faptul că traseele de munte rămân în față, greul abia începe, dar vă asigur că nici până acum n-a fost ușor. Încă din etapa prolog (desfășurată pe străzile Craiovei), lupta s-a declanșat fără menajamente și fiecare ciclist a dat totul. Trebuie să vă spun că Turului i-a fost frică de ploaie, dar dinăcuma a scăpat de ea, chiar dacă azi, la Herculane, cerul este mohorit. N-a scăpat însă de caniculă și, încă mai rău, n-a scăpat de vânt, acesta fiind inamicul public numărul unu al rutierilor. Vântul îi macină pe alergători, răzletește plutonul și, după o expresie a celor din sa, îl sugă. În fața vântului rezistă numai cine are forță și, firește, experiență. Așa se face că sub rafalele care au bătut nemilos circuitul Craiovei, obli-gându-i pe organizatori să oprească jetul fântinii arteziene din capătul Bulevardului 1 Mai, s-a realizat o primă ierarhizare a alergătorilor, ierarhizare care mi se pare că se va păstra până la finis. Cum era și de așteptat, cei mai puternici s-au dovedit dinamoviștii, liderul lor, Mircea Romașcanu, arătându-se „patronul” cursei. La ora de față el conduce în toate cele trei clasamente individuale importante și, dacă s-ar putea, ar pleca de la Caransebeș îmbrăcat în trei tricouri: cel galben rezervat locului întâi, cel verde, destinat liderului călărărilor, și cel alb, menit să-l desemneze pe cel mai bun sprinter. Pe primele porțiuni ale cursei, fostul tipograf al Casei Științei și-a impus legea și Turul lasă impresia că se va desfășura după bunul lui plac. La peste 30 de ani, i-a împlinit în 11 martie, Romașcanu se dovedește, cu adevărat, cel mai bun dintre rutierii noștri și, făcând un pronostic, îmi e greu să cred că el va lăsa pe un altul să încheie victorios cei 865 kilometri. Prestația lui nu miră însă pe nimeni, căci Romașcanu este una și aceeași persoană cu cel care, în 1978, a terminat pe locul trei în Cursa Păcii, el adjudecându-și de-a lungul anilor trei victorii de etapă în acest adevărat campionat mondial al rutierilor amatori.

Să nu se înțeleagă că, pusă sub pecetea autorității lui Romașcanu, „mica buclă” rămâne o chestiune deja rezolvată. Bătălia a fost și a rămas deschisă, fiecare kilometru al Turului însemnând o pledoarie pentru frumusețea neasemuită a acestui sport. Un sport extrem de dur, dar și foarte nobil. Exemplele de intrajutorare survin neincetat și i-am văzut, de pildă, pe Cornel Nicolae așteptându-l pe Costică Paraschiv care spărsese abia plecat din Craiova. Ba mai mult, în apropierea Porților de Fier, unul din fruntașii echipei steliste, Gheorghe Vasiliu, a fost deparat de mașina clubului Dinamo, antrenorul Nicolae Voicu, tehnicianul numărul unu al ciclismului românesc, dînd să înțeleagă că o victorie de etapă contează pentru dînsul mai puțin decît o luptă dreaptă, cu șanse egale pentru fiecare. Efortul rutierilor, între care foarte mulți tineri, aflați încă la vîrsta junioratului, este tulburător. După numai cîțiva kilometri, chipurile lor se innegresc, iar miinile se fixează crispate peste fîcru

ghidonului. Picioarele se rotesc parcă mecanic, iar privirile se atîntesc spre înainte, acolo unde, peste mulți kilometri, le așteaptă, ca o alinare, steagul care marchează finisul. Numai la Craiova, de exemplu, după încheierea etapei prolog, s-au consumat 240 de sticle, de apă minerală, ca o dovadă a unui efort așezat nu departe de limita supraomnescului. Tinerii, deveniți parcă bărbați peste noapte, se străduiesc să țină pasul cu elita, dar lipsa lor de experiență și de forță se plătete încă scump. Clujeanul Alexandru Nyiri, cel mai tînăr participant la Tur sârbătorit pentru împlinirea a 15 ani în chiar ziua de debut a competiției, a fost silit să abandoneze, iar mare parte din colegii săi de federație s-au îndepărtat cu o oră sau chiar mai mult de Romașcanu și de fruntea clasamentului. Ca să fiu sincer, Turul înseamnă, de fapt, două curse. Una a consacraților, cicliștii de la Dinamo, Steaua, Metalul Plopeni, Cîbo Brașov și, până la un punct, Olimpia, o alta a rutierilor mai degrabă începători, veniți să-și cîștige aici cele dintîi galioane. Cum ziceam, Dinamo domină și echipa lui Nicolae Voicu și-a plasat până acum 8 rutieri pe lista primilor 11 din clasamentul general individual. Doar trei intruși în partea de sus a ierarhiei, Vasile Apostol de la Metalul Plopeni, Cristian Neagoe de la Steaua și Andrei Antal de la Cîbo Brașov, dar nici soarta acestora nu va fi, mă tem, prea ușoară pe kilometrii care urmează.

Dincolo de această splendidă înclăștare pentru un loc mai bun sub soarele cicliș-

mului nostru, această a XXI-a ediție a Turului ciclist al României mai înseamnă și o atmosferă fără egal. S-a adunat în caravană întreaga suflare a ciclismului nostru, oameni din mai multe generații, împătimiți ai alergării pe bicicletă. Între aceștia, „veteranul” de 69 de ani Traian Chicomban, care s-a sculat de la ora 3 noaptea pentru a ajunge să prindă, pe motocicletă, startul festiv de la Craiova. Dacă Marin Niculescu, el însuși cîștigător al Turului în 1951, sau Martie Ștefănescu au semnat condica de prezență a întrecerii în calitate de antrenori, primul la Olimpia, celălalt la Cîbo, Traian Chicomban s-a alăturat Turului numai din plăcere, demonstrînd că pasiunea nu se împuținează odată cu trecerea timpului. O altă generație de rutieri de elită este prezentă aici: Gabriel Moiceanu (locul I în ediția 1958) pentru Muscelul Cîmpulung, Ion Stoica pentru Steaua, Constantin Ciocan pentru Metalul Plopeni, Gheorghe Neagoe pentru Voința București etc. precum și, alături de ei, îndeplinind postul (încă inexistent) de antrenor federal, micuțul dar energicul Vasile Selejan, el însuși medaliat cu argint în Turul 1973. O poziție aparte ocupă, în economia întrecerii, arbitrul principal Octavian Amza, fost coechipier al lui Marin Niculescu și Martie Ștefănescu, azi cel mai cunoscut tehnician român pe marile circuite ciclisme ale lumii. În calitate de arbitru principal, Octavian Amza este omniprezent și mîșina din care el supraveghează bunul mers al lucrurilor acoperă, etapă de etapă, o distanță de trei ori mai lungă decît cea înscrisă pe foile de concurs. Alături

de Amza, se cere menționată și prezența secretarului federal Gheorghe Stănel, de a cărui activitate se leagă nemijlocit reluarea acestei frumoase tradiții care este Turul ciclist al României. Abia venit la federație, Gheorghe Stănel s-a zbatut și, găsind deplin înțelegere la nivelul conducerii C.N.E.F.S., a izbutit să pună pe roate, la propriu și la figurat, această competiție la care se renunțase din 1974. Cea mai pitorească figură a caravanii rămîne însă administratorul Turului, Ion Păun, un fel de „fată în casă” a întrecerii, bun la toate, asigurînd caravanai prin vîgilență și, nu o dată, cu gură mare, cele mai bune condiții de cazare și hrană.

Spre bucuria noastră, reluarea Turului a fost marcată, pe întreg traseul, de emoționante manifestații de simpatie. Însirați de-a lungul traseului, zeci și sute de mii de spectatori au presărat în fața cicliștilor adevărate covoare de flori, aplaudînd cu însuflețire trecerea acestora. Dacă ar fi să fac un clasament, aș situa pe primul loc, la egalitate de puncte, comuncle oltene Giubega, Galicea Mare și Golenți, prin dreptul cărora caravană s-a bucurat de o primire entuziastă. La Calafat, locul de încheiere a etapei numărul 2, întreaga suflare a orașului pare să se fi strîns lîngă podiumul de premiere și nu pot trece peste faptul că în județul Dolj, prin grija organelor județene și locale, Turul României s-a aflat la el acasă. Înainte de Herculane, la Toplet, din nou mii de oameni au salutat trecerea plutonului, iar la capătul etapei a avut loc o emoționantă festivitate, premierea primilor clasai revenind primarului stațiunii, Victoria Stancu.

Deși agitat, plutonul a fost pînă acum ferit de accidente. S-au semnalat cîteva căzături minore, dar cu adevărat doctorul Andrei Gheorgescu, care însoțește plutonul ca trimis al Stației de salvare a municipiului București, n-a avut de lucru decît cu Sergiu Oprescu de la Olimpia. În loc să incurce borcanele, cum se mai obișnuiește, acesta a incurcat bidoanele și, în loc să bea apă, a tras o gură bună de benzină! El se află însă în afără de orice pericol și e aproape sigur că va urca în sa la Caransebeș. Necazuri a avut și Mircea Romașcanu pe care, chiar la Craiova, l-a apucat o durere gtronică de mîșea. Doctorul Eugen Magla l-a tratat cu promptitudine și Romașcanu, deși cu o inflamație vizibilă, și-a tăiat partea leului în primele etape. În sfîrșit, ca o curiozitate, trebuie să vă comunic că Turul României beneficiază și de prezența unui Premiu Oscar! Este vorba despre participarea, în calitate de supporter, a bucătarului Vioarel Paraschiv (de la Athénée Palace), cel dintîi susținător al rutierului dinamovist Costică Paraschiv, cu care maestrul în arta culinară, deținător al Premiului Oscar pentru gastronomie, este frate. Alți pentru azi. Caravana din care au mai rămas numai 84 de sportivi, restul de 12 abandonînd sau neprezentîndu-se la start, este gata de transbordarea spre Caransebeș. Cei rămași în cursă au dormit, mulți dintre ei, cu bicicletele în cameră, spre a le apăra de o eventuală ploaie. Amănuntul mi s-a părut la fel de emoționant ca acela descoperit, cu ani în urmă, la mila 23, unde am întîlnit o sumedenie de bărbați dormind cu vislele sub pernă. La revedere, pe săptămîna viitoare.

OVIDIU IOANIȚOIAIA ■

Premiile revistei FLACĂRA

Salutînd reluarea tradiționalului Tur ciclist al României, pentru încurajarea acestui bărbătesc sport, pentru promovarea în rîndul masei de tineri a dorinței de a practica în folosul sănătății și frumuseții mișcarea pe bicicletă (pentru care industria națională asigură baza materială de calitate tot mai înaltă), revista Flacăra acordă următoarele premii:

- Pentru cîștigătorul celei de a XXI-a ediții: o motocicletă Mobra.
- Pentru ocupantul locului 2 în clasamentul general individual: un frigider Arctic.
- Pentru ocupantul locului 3 în clasamentul general individual: un televizor Sport.
- Pentru cel mai bine clasat sportiv din țară: un televizor Sport.

Fotografii de PAUL AGARICI ■

Flacăra, Redacția, București, Piața Științei 1, căsuța poștală 3312, cod 71341. Telefoane: 17 60 10, 17 60 20. Interioare: secția reportaj, social-politic și economic (Ilie Purcaru, Dumitru Constantinescu, Mihai Pelin, Cornel Nistorescu - 26 00, Ion D. Goia - 25 66); secția cultură-învățămînt (George Arion, Adrian Dohotaru, Victor Niță, Horia Pătrașcu, Tania Radu - 14 57); secția probleme cetățenești, scrisori (Răzvan Bărbulescu, Marga Nedelea, Emanuel Valeriu - 25 42, Dorin Sălăjan, Mihai Stănescu, Dorin Gherghinescu, Georgeta Ștefănescu, Alexandru Șerban - 21 30); audiențe - 25 58; sector știință isto rie (N. Grigore Mărășanu, Liviu Timbus, Lionel Nițescu, Cici Iordache-Adam - 25 66); secția urgențe, cenaclu, sport, secretariat, foto (Ovidiu Ioanițoiaia, Oprea Georgescu, Constantin Balaciu, Margareta Mureșan - 21 28, Sorin Postolache, Elena Ghera - 14 53, Dan Birlădeanu, Constantin Dragomir, Dumitru Graur - 21 23, Mircea Popp - 25 69, 20 72, Vasile Măneacă - 25 28); Flacăra-REBUS (Tudor Octavian, secretar responsabil de redacție, Alexandru Păsărin, Adrian Mitu, Maria Bogdan, Victor Rădulescu - 20 36); secretar responsabil de redacție - Nicolae Cristache - 21 43; redactor șef adjunct - Nicolae Arsenie - 21 24; redactor șef - 20 02. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Științei”. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM - Departamentul Export Import Presă, P.O. Box 136-137, telex 11226, București, strada 13 Decembrie.

Redactor-șef: ADRIAN PĂUNESCU